Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 294
Marți 19 februarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

Un nou avînt al economiei noastre naționale

Ziarele de duminică au publicat pe primele pagini Comunicatul Direcțiunii Centrale de Statistică de pe lîngă Consiliul de Miniștri al R.P.R. asupra îndeplinirii Planului de Stat pe anul 1956. Cu o deosebită mîndrie patriotică a fost primită știrea că planul producției globale al industriei noastre socialiste a fost îndeplinit în proporție de 105 la sută, iar planul producției marfă în proporție de 104 la sută, ceea ce reprezintă în comparație cu anul 1955 o creștere a producției globale cu 11 la sută și a producției marfă cu 10 la sută. O mare atenție a fost acordată în anul 1956 reducerii prețului de cost, îmbunătățirii sortimentului și calității produselor industriale, precum și producerii unor cantități mai mari din mărfurile cerute de populație. A crescut cu 15 la sută față de 1955 volumul investițiilor în industrie, ceea ce a permis darea în funcțiune a noi uzine și fabrici și executarea unor lucrări importante pentru mărirea capacității de producție la cele existente.

Deosebit de rodnic este și bilanțul agriculturii. Succese importante s-au obținut în dezvoltarea sectorului socialist și în lărgirea bazei materiale a agriculturii. Astfel, după Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Romîn numărul familiilor de țărani muncitori din gospodăriile colective a crescut cu 26 la sută. Ritmul viu de colectivizare a agriculturii, masiva intrare a țăranilor mijlocași în gospodăriile colective au făcut să crească numărul unităților agricole cooperatiste, ajungîndu-se la începutul acestui an la 10.709, cu 684.000 de familii și 1.696.000 ha. In acest fel sectorul cooperatist al agriculturii deținea la sfîrșitul anului 1956, 17,5 la sută din suprafața arabilă a țării, iar întregul sector socialist 30,8 la sută. In unele regiuni cum sînt Constanța și Galați raioane întregi sînt astăzi cooperativizate.

In scopul lărgirii bazei materiale a agriculturii, în anul 1956 au fost înființate 13 noi stațiuni de mașini și tractoare. Prin intermediul acestora, ca și prin cele deja existente, pe ogoare au fost trimise 2439 tractoare convenționale de 15 C.P., 2870 pluguri pentru tractor, 569 combine și batoze pentru cereale, 732 semănători mecanice, 1520 cultivatoare mecanice, precum și alte mașini și utilaje. Față de anul 1955 și gospodăriile agricole de stat au obținut rezultate bune la unele livrări. In anul 1956 au fost date în folosință noi construcții agricole printre care: 41 de ateliere mecanice, 83 de remize, peste 200 de construcții zootehnice și altele.

Rezultate îmbucurătoare s-au obținut și în domeniul transporturilor, comerțului și îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor muncii. A crescut volumul vînzărilor de mărfuri prin comerțul socialist atît în orașe și centre muncitorești cît și la sate. Au continuat să se lărgească legăturile comerciale ale țării noastre cu alte țări. Astfel numărul țărilor cu care am avut relații comerciale în anul 1956 s-a ridicat la 68. De asemenea, țara noastră a organizat pavilioane la tîrgurile și expozițiile internaționale din 7 țări.

Creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră a fost determinată de traducerea în viață a unor măsuri cum ar fi îmbunătățirea salariilor muncitorilor din unele industrii și instituții de stat, majorarea salariilor muncitorilor cu cîștiguri mici, sporirea pensiilor mici, introducerea alocațiilor de stat pentru copii și altele. Suprafața totală a locuințelor construite de către întreprinderi, instituții, sfaturi populare sau cu ajutorul creditelor acordate de stat, se ridică la peste 850.000 m.p. A crescut numărul elevilor din învățămîntul de cultură generală, al studenților și al absolvenților cu pregătire superioară. Succese deosebite s-au obținut și în ceea ce privește ocrotirea sănătății, ridicarea nivelului cultural etc. In anul 1956 au fost tipărite 38,6 milioane de cărți și broșuri. A crescut numărul serviciilor medico-sanitare din întreprinderi și s-a extins rețeaua de spitale de circumscripție la sate. Este demn de subliniat faptul că la sfîrșitul anului 1956 la 810 locuitori revenea cîte un medic, față de un medic la 1895 de locuitori în anul 1938.

Măreţele succese obținute în primul an al celui de al doilea plan cincinal sînt rodul eforturilor depuse de harnicul nostru popor muncitor sub înțeleapta conducere a partidului. Strîns uniți în jurul partidului și guvernului oamenii muncii sînt hotărîți să apere cu fermitate toate cuceririle dobîndite de regimul nostru democrat-popular, să lupte cu și mai multă însuflețire pentru traducerea în viață a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie în scopul întăririi economice a patriei noastre și ridicării continue a nivelului de trai al celor ce muncesc.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Hotărîrea lor

Anul trecut membrii întovărășirii agricole „Victoria Socialismului" din cartierul Munteni, orașul Bîrlad, au obținut, cu toată seceta, o producție de 2.134 kg. porumb boabe la hectar. Aceasta, datorită pe de o parte priceperii și vredniciei lor, iar pe de altă parte arăturilor de bună calitate executate de S.M.T.-Crivești.

Aflînd de chemarea colectiviștilor din Făcăeni, ei s-au hotărît ca în acest an să aplice în muncă toate regulile agrotehnice, pentru a dobîndi o producție de cel puțin 3.000 kg. porumb boabe la hectar.

ION NASTASE
corespondent

Luptă pentru o recoltă bogată

Alături de alți colectiviști și întovărășiți, care s-au angajat ca în acest an să obțină recolte sporite de porumb merg și membrii întovărășirii agricole „Vasile Roaită" din satul Băimac, comuna Glodurl, raionul Bacău. Ei vor cultiva în acest an cu porumb o suprafață de aproape 40 hectare — dintre care 20 de hectare în cuiburi așezate în pătrat, iar restul cu porumb hibrid.

Anul trecut întovărășiții din Băimac au obținut o producție de aproape 1.400 kg. porumb boabe la hectar, iar în acest an sînt hotărîți să muncească astfel încît să dobîndească cel puțin 2.000 kg. porumb boabe la hectar.

GH. POPIAC
corespondent

Vor cultiva pentru prima oară porumb hibrid

Insuflețiți de apelul colectiviștilor din Făcăeni, apărut în Agricultura Nouă, și de angajamentele pe care atîția alți colectiviști și întovărășiți și le-au luat pentru obținerea unei recolte bogate de porumb, membrii întovărășirii agricole „23 August" din comuna Arsache, raionul Giurgiu, au luat hotărîrea de a începe din acest an să cultive și ei porumb hibrid.

Ei vor cultiva porumb hibrid pe o suprafață de 15 ha, de pe care și-au propus să obțină 4.500 kg. boabe la hectar, și porumb obișnuit local pe o suprafață de 10 ha, pe care o vor însămînța în cuiburi așezate în pătrat, pentru a obține 3.000 kg boabe la hectar.

Pentru asigurarea acestor recolte ei vor executa la timp toate lucrările necesare.

B. TRAIAN
corespondent

Mari posibilități de sporire a producției de porumb

De curînd, prin grija partidului și guvernului a luat ființă Institutul de cercetări pentru cultura porumbului.
Pentru a informa pe cititorii ziarului nostru despre activitatea acestui institut, am pus unele întrebări tov. prof. universitar N. Hulpoi.

INTREBARE: Ce considerațiuni au determinat înființarea Institutului de cercetări pentru cultura porumbului?

RASPUNS: Alături de grîu, cultura porumbului ocupă locul de bază în agricultura țării noastre. Importanța acestei culturi este dată de întinderea și producție, cît și de rolul porumbului în alimentația omului, în nutriția animală și ca materie primă în industrie. In agricultura modernă, porumbul este baza zootehniei. Deși în țara noastră porumbul se cultivă numai de circa 250 de ani, datorită condițiilor favorabile de climă și sol el ocupă suprafețele cele mai mari.

La ameliorarea porumbului în țara noastră au contribuit în decursul timpului toți cultivatorii fruntași prin alegerea an de an a celor mai valoroase forme ca material de semănat. Aceștia au creat în timp populațiile băștinașe de porumb caracteristice fiecărei regiuni (porumbul bănățean, porumbul romînesc, porumbul hîngănesc, porumbul moldovenesc etc.).

Lucrări metodice de selecție a porumbului în țara noastră au fost începute cu aproape o jumătate de veac în urmă la fermele Ministerului Agriculturii. Institutul nostru de cercetări agronomice a adîncit selecționarea individuală a porumbului, creînd o serie de soiuri valoroase ca: I.C.A.R.-54, romînesc de Studina, dobrogean, portocaliu de Tg. Frumos, galben timpuriu, ariceșan.

Prin metoda de selecție individuală s-au creat soiuri de porumb caracteristice principalelor regiuni de cultură. Pe această cale nu s-a reușit însă să se sporească mulțumitor producția. Deoarece crearea de sămînță valoroasă are o importanță deosebită în sporirea productivității porumbului, cercetările s-au îndreptat în direcția creării de semințe de porumb hibrid. Din cauza polenizării străine, porumbul este de fapt un hibrid natural permanent. Hibridarea naturală are loc an de an în interiorul fiecărui soi și între soiurile și varietățile învecinate. Prin denumirea de porumb hibrid în mod curent se înțeleg numai acele forme hibride care au rezultat prin încrucișări conduse de om între anumite plante alese ca părinți. Insușirile valoroase ale porumbului hibrid sînt determinate de fenomenul biologic denumit *vigoare biologică sau heterozis*, datorită căreia organismele hibride au o vitalitate și o productivitate mai mare decît a părinților. Cercetările lui Darwin stau la baza producerii porumbului hibrid. Porumbul hibrid apare deci ca o plantă artificială creată numai de om.

Sămînța de porumb hibrid dă producții mari numai în prima generație (în primul an după încrucișare). In anii următori productivitatea ridicată se pierde. Din această cauză este necesar să se producă an de an sămînță de porumb hibrid.

Mai întîi s-au început încrucișările între soiuri. Pe această cale s-au creat hibrizi între soiuri care dau sporuri de 5-15 la sută față de părinți. Astfel de hibrizi s-au creat și la noi între principalele soiuri (dobrogean x I.C.A.R.-54, romînesc de Studina x I.C.A.R.-54 etc.).

Hibrizii între soiuri prezintă însă mari neuniformități în timpul vegetației cît și ca valoare-marfă. De asemenea productivitatea acestora este destul de limitată. Din cauza neajunsurilor ce reprezintă hibrizii dintre soiuri de porumb, oamenii de știință și-au îndreptat cercetările încă din 1905 asupra încrucișărilor între linii consangvinizate. Prin forțarea de către om, ca plantele alese din fiecare soi să fie încrucișate cu polenul lor propriu mai mulți ani, se obțin linii pure de porumb sau linii consangvinizate de porumb denumite și linii autopolenizate. In procesul de consangvinizare liniile pure degenerează și o mare parte din ele se pierd. Cele care rămîn însă au o mare uniformitate. S-a constatat că prin încrucișarea a două linii pure, hibrizii au aceeași mare uniformitate ca și liniile din care provin, dar sînt mult mai viguroase și mai productive decît ele. Prin încrucișarea a două soiuri sau a două linii consangvinizate rezultă hibrizi simpli.

Hibrizii simpli dintre linii au un preț de cost foarte ridicat, deoarece liniile consangvinizate din care provin au o productivitate scăzută. S-a constatat că prin încrucișarea a doi hibrizi simpli diferiți, dintre linii consangvinizate, se obține la prima generație un hibrid dublu care cultivat în anul următor asigură sporuri mult mai mari decît soiul raionat în regiunea respectivă. Astăzi, toată atenția ameliorării porumbului este îndreptată asupra creării de hibrizi dubli productivi. Hibrizii dubli, care s-au

(Continuare în pag. a 4-a)

Măsuri pentru asigurarea necesarului de sămînță pentru însămînțările de primăvară

In vederea înlesnirii aprovizionării unităților socialiste și a producătorilor individuali cu semințele necesare însămînțărilor de primăvară, au fost elaborate unele măsuri privind modul de desfășurare a acestei acțiuni.

Astfel gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție care nu-și vor acoperi nevoile din producție proprie vor putea obține sămînța necesară de la bazele de recepție prin schimb cu același produs sau prin echivalență cu alte produse, conform baremului în vigoare, în limita cantităților existente în baze. Pentru gospodăriile anexe, fermele de stat, loturile zootehnice ca și pentru terenurile arabile din izlazuri, unde în anul trecut nu s-au obținut recolte datorită calamităților, sămînța se livrează contra cost. Intovărășirile agricole și gospodăriile individuale care au avut culturile calamitate își pot acoperi deficitul prin cumpărare din cadrul regiunilor pe bază de adeverințe eliberate de sfaturile populare.

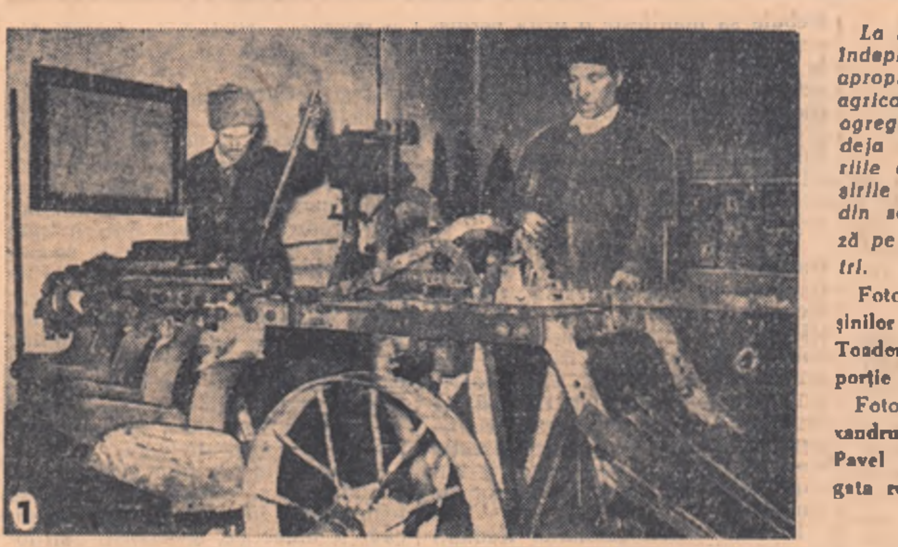
In ceeace privește cartofii de sămînță aceștia se pot procura direct din regiunile producătoare pe bază de adeverințe eliberate de sfaturile populare comunale, respectîndu-se cerințele fito-sanitare.

Odată cu luarea acestor măsuri revine sfaturilor populare ca și organelor agricole sarcina de a intensifica schimbul de sămînță și aprovizionare prin cumpărare astfel ca pînă la începerea însămînțărilor întreg necesarul să poată fi asigurat.

O interesantă consfătuire la Constanța

In dimineața zilei de 16 februarie s-a deschis la Constanța o consfătuire deosebit de interesantă consacrată studierii problemelor multiple și complexe pe care le ridică dezvoltarea economică a gospodăriilor agricole colective din Dobrogea. Participă cîteva sute de oameni. Sînt președinți de gospodării, ingineri agronomi care răspund de îndrumarea acestor unități, directori de S.M.T. etc. Consfătuirea a început printr-un referat prezentat de inginerul Nicolae Ionescu, vicepreședintele sfatului popular regional care a vorbit de stadiul în care se află acum gospodăriile colective din regiunea Constanța și a analizat căile de care depind consolidarea și întărirea lor pe viitor. Au mai fost prezentate și alte referate.

Reparațiile sînt pe terminate

La S.M.T. Zorleni, raionul Bîrlad, îndeplinirea planului de reparații se apropie de sută la sută. La mașinile agricole se face reparația ultimelor agregate. Pînă în prezent au fost deja contractate cu toate gospodăriile agricole colective și întovărășirile din raion aproape 70 la sută din sarcina de plan, care însumează pe anul în curs peste 15.000 hantri.

Foto 1: La secția de reparat a mașinilor agricole, echipa condusă de tov. Toader Iosif realizează norma în proporție de 230 la sută.

Foto 2: Mecanicul controlor Alexandru Adochiței și șeful de atelier Pavel Baba recepționează plugurile gata reparate.

Foto: SEVERIN P.

In legătură cu valorificarea produselor agricole

Hotărîrea Consiliului de Miniștri, apărută acum cîteva zile, cu privire la organizarea activității de achiziții și contractări de produse agricole, stabilește că răspunderea realizării pe țară a achizițiilor și contractărilor de cereale, furaje, leguminoase boabe și oleaginoase revine Comitetului de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole. De asemenea acest comitet are sarcina de a prelua produsele livrate de gospodăriile de stat, plățile în natură a muncilor S.M.T. și uiumurile, iar pe de altă parte răspunde de păstrarea și folosirea produselor valorificate.

Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole mai are sarcina ca pe timpul cît vor mai fi menținute cotele obligatorii de carne și lînă să realizeze planul de colectare la aceste produse.

Comitetul de Stat pentru Valorificarea Produselor Agricole își exercită atribuțiunile prin întreprinderile regionale „Recolta" și agențiile raionale ale acestora, în care scop vor fi angajați achizitori plătiți pe bază de comision. Intreprinderea „Recolta" încheie contracte de livrări de produse agricole cu gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, și organizează cumpărarea de produse în piețe, tîrguri și oboare. Achizițiile și contractările de la producători se fac la preț de învoială.

Ca și întreprinderile „Recolta", cooperativele de consum sînt chemate să contribuie la asigurarea fondului centralizat al statului. De aceea, ele vor face achiziții în comune și sate și vor încheia contracte cu producătorii individuali, cu membrii gospodăriilor colective, cooperativelor agricole de producție și ai întovărășirilor agricole. De asemenea, cooperativele de consum pot încheia contracte cu gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole și totodată pot face și achiziții pe calea comerțului de întîmpinare.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la organizarea activității de achiziții și contractări pune un accent deosebit asupra răspunderii ce revine comitetelor executive ale sfaturilor populare în realizarea planului de achiziții și contractări. In acest scop ele sînt chemate să mobilizeze masele de țărani ca în adunări obștești să stabilească suprafețele ce trebuie însămînțate cu principalele culturi, să efectueze la timp toate muncile agricole, să se îngrijească de întreținerea culturilor și aplicarea regulilor agrotehnice în vederea obținerii unor producții sporite la hectar, creîndu-se astfel condițiile pentru îndeplinirea planului de achiziții și contractări la produsele agricole.

PE OGOARELE PATRIEI — IN PRAG DE PRIMAVARA

Insămînțează de zor

Cînd am poposit în seara zilei de 14 februarie la centrul gospodăriei agricole de stat „Al. Sahia" din comuna Mînăstirea, regiunea București, două tractoare S.T.Z., pe șenile, trăgînd după ele cîte un cuplu format din 2 semănători I.A.R. 511, tocmai intrau pe poarta secției mecanice.

— Sînt semănătorile cu care am lucrat peste zi, mi-a spus tov. inginer Bădulescu Nicolaie, agronomul șef al gospodăriei. Numai tractoriștii din brigada lui Luca Dumitru au și semănat 90 de hectare cu ovăz. Alte 20 de hectare au fost însămînțate cu ovăz la secția Soanțov și 20 la secția Chiselet. Cu alte cuvinte am îndeplinit planul de însămînțări la această cultură.

A doua zi dimineața, tractoriștii Crăciun Adam și Bucur Gheorghe au pornit din nou la lucru. Primul, să însămînțeze floarea-soarelui, celălalt, mazăre. Au lucrat tot cu cupluri de cîte 2 semănători și pînă seara, au însămînțat fiecare cam 20 de hectare.

Vrednicii mecanizatori de la gospodăria de stat Mînăstirea s-au angajat să termine complet însămînțările de primăvară pînă la sfîrșitul săptămînii viitoare.

ION DRINCU

Colectiviștii din Făcăeni sînt gata

Oameni harnici și chibzuiți, membrii gospodăriei colective din comuna Făcăeni, raionul Fetești, n-au lăsat să treacă fără folos nici una din zilele bune de lucru din ultima vreme.

Potrivit planurilor de muncă întocmite pe brigăzi, colectiviștii au purces la treabă. Unii s-au apucat să selecteze semințele trebuincioase în campanie. N-a trecut multă vreme și în magazia colectivei se aflau curățate și alese cu grijă 8.000 kg. de orz, 5.200 kg. de ovăz, 2.600 kg. de mazăre, 1.250 kg. floarea-soarelui, 2.600 kg. de fasole, mei, dughie și altele.

Alții au pornit să curețe de uscături, de frunze uscate și de crengile de prisos, pomii din livadă, să le ungă tulpinele contra dăunătorilor.

Mult s-au zorit și colectiviștii din brigada legumicolă. Mai bine de 600 tone de gunoi de grajd au cărat grădinarii pe cele 20 de hectare pe care vor fi cultivate legume și zarzavaturi. Intre timp au pregătit și sămînța necesară, au reparat răsadnițele și au pus geamuri la rame.

Nici meșterii fierari și lemnari nu s-au lăsat mai prejos. Ei au reparat 6 semănători, 8 căruțe și au confecționat 6 grape de mărăcini.

Așa că primăvara, mai bine zis vremea cînd vor trebui puse în pămînt primele semințe, poate veni la Făcăeni. Colectiviștii sînt gata.

FRINCU CONSTANTIN
corespondent

Oameni cu deprinderi bune

Țăranii muncitori din Săcuieni, raionul Roman, care au aplicat cu pricepere cele învățate la cercul agrotehnic sau la conferințele de la căminul cultural, au obținut în 1956 recolte mult sporite la hectar, față de alți ani. Printre acești fruntași ai recoltelor bogate din comuna Săcuieni, se numără țăranii muncitori Todor Crețu, Tudorică C. Ion și Bucur Iordache. Primii doi au obținut anul trecut cîte 2200 kg porumb boabe la hectar, iar Bucur Iordache a recoltat 35.000 kg sfeclă de zahăr la hectar.

Ca unii ce s-au convins din propria experiență că pe lîngă aplicarea celorlalte reguli agrotehnice, folosirea ca îngrășămînt pentru ogoare a gunoiului de grajd contribuie la obținerea unor sporuri de recoltă, ei au cărat pe cîmp în zilele prielnice din luna aceasta, mari cantități de gunoi. Todor Crețu a cărat 25.000 kg, Tudorică C. Ion 16.000 kg, iar Bucur Iordache 20.000 kg gunoi de grajd bine putrezit, pe care l-au făcut grămezi în vederea încorporării sub brazdă la timpul potrivit.

ELENA IBRIAN
corespondent

Să fie grăbite pregătirile de primăvară în regiunea Constanța

Timpul însorit și călduros din ultimele două săptămîni a zvîntat ogoarele și a permis începerea muncilor agricole de primăvară și pe ogoarele regiunii Constanța.

Muncind cu hărnicie, mecanizatorii din unele S.M.T.-uri și gospodăriile agricole de stat, colectiviști, întovărășiți și țărani individuali din raioanele Negru Vodă, Medgidia, Băneasa și Tulcea au însămînțat pînă zilele trecute aproape 2.000 ha. cu grîu de primăvară, orz, ovăz, mazăre, borceag, coreandru și alte plante. In cele mai multe unități agricole socialiste și comune din regiunea Constanța însă, lucrările de pregătire a campaniei agricole de primăvară sînt rămase în urmă.

Dacă în S.M.T.-urile Sibioara, Fetești, Făcăeni, Valea Nucarilor, Dorobanțu și Albești pregătirea utilajului agricol și îndeosebi a tractoarelor se apropie de sfîrșit, nu se poate spune același lucru și despre S.M.T.-urile M. Kogălniceanu, Hagieni, Topologu, Valul Traian, Ostrov sau Mircea Vodă, unde nici jumătate din numărul tractoarelor nu au fost reparate.

Cum poate justifica, de pildă, rămînerea în urmă cu reparațiile (s-au reparat doar 53 la sută din tractoare) la S.M.T. Valul Traian, stațiune care dispune de condiții de lucru din cele mai bune? In nici un fel. Lipsa unor piese de schimb, — așa cum caută să se justifice conducerea stațiunii — nu constituie nici pe departe principalul motiv. Este adevărat că lipsesc tamburi cu came pentru pompele de injecție I.A.R., dar alte repere se găsesc în cantități îndestulătoare la baza de aprovizionare din Ovidiu, bază ce se află „la doi pași" de stațiune. Reparațiile merg prost la S.M.T. Valul Traian și datorită faptului că munca a fost organizată „pe echipe", și datorită delăsării conducerii stațiunii care nu a dispus să fie ridicate la vreme motoarele reparate, de la centrele mecanice, spre a fi cuplate la șasiurile respective.

Pregătirea utilajului agricol se desfășoară cu încetineală și în gospodăriile agricole de stat din regiunea Constanța. In momentul de față, pe întregul trust Gostat, sînt reparate abia 70 la sută din tractoare. Nici repararea plugurilor, semănătorilor și grapelor nu s-a terminat. Dovadă că și în aceste unități au fost totuși create condiții cît se poate de bune de lucru în vederea terminării la timp a reparațiilor este faptul că în unele gospodării de stat, cum sînt Fetești, Donca Simo, Murgeanca, Tîrgușor, Sarinasuf și Topraisar, pregătirea utilajului a fost încheiată cu succes. In alte unități însă ca, de exemplu, Runcu, Dr. Russel, Lunca-Baia, ori Cochirleni, din cauza lipsei de preocupare și a dezinteresului manifestat de către conducerile respective, reparațiile sînt mult întîrziate.

De altfel, nici în gospodăriile colective, întovărășirile agricole și cu atît mai puțin în sectorul individual, reparația utilajului nu înaintează potrivit condițiilor create.

Dar nu numai repararea utilajului agricol este întîrziată în regiunea Constanța, ci și pregătirea semințelor necesare însămînțărilor de primăvară. Pe întreaga regiune, pînă zilele trecute abia au fost condiționate 2.585 tone de orz și ovăz din cele peste 6.000 tone de care va fi nevoie. Pregătirea semințelor se desfășoară nesatisfăcător îndeosebi în raioanele Hîrșova, Istria și Tulcea. Va trebui de asemenea intensificat transportul îngrășămintelor naturale la cîmp, atît în gospodăriile agricole de stat și în cooperativele agricole de producție, cît și în sectorul individual — mai ales în comunele din raioanele Băneasa și Hîrșova.

Direcția agricolă regională și trustul Gostat trebuie să ia de urgență măsurile tehnico-organizatorice ce se impun, în vederea terminării pregătirilor pentru campania de primăvară care, așa cum am arătat mai sus, a început deja și în regiunea Constanța.

I. LEȘEANU

50 DE ANI de la răscoalele țărănești din 1907

Jertfa celor douăsprezece mii *)

de N. D. COCEA

Au trecut trei ani de la răscoale și cum la noi lucrurile se petrec repede și se uită tot așa de repede, putem să judecăm evenimentele din primăvara anului 1907 și urmările dureroase ale represiunii cu imparțialitatea cu care se judecă evenimentele depărtate, intrate aproape în domeniul istoriei.

Povestea e scurtă și pe înțelesul tuturor.

Al patruzecilea an al domniei m. s. regelui Carol, cînd nu se stinseseră încă ultimele ecouri ale toasturilor oficiale, s-au răsculat țăranii, robi sălbatici, leneși și inculți, de pe întinsul nesfîrșit al moșiilor boierești. Fără să fie nepoți de politicieni și de miniștri, sau măcar alegători cu trecere pe lîngă deputați, au îndrăznit să ceară pămînt, învoieli mai ușoare, dări mai puține și mai multă dreptate. Ordinea statului și dulcea tihnă boierească fiind astfel turburată, glorioasa armată a majestății sale a fost trimisă să liniștească spiritele. Mai multe sate au fost bombardate ca să servească drept pildă răsculaților și vreo zece-douăsprezece mii dintre dînșii împușcați, străpunși cu baioneta sau bătuți pînă ce mureau sub lovituri. Un statistician bizar a făcut socoteala că dacă s-ar fi înșirat cadavrele țărănești în lungul și în latul căii Victoriei, pe o parte a cheiului Dîmboviței și pînă dincolo de piața mare, majestatea sa ar fi putut să meargă de la palat pînă în dealul Mitropoliei, ca să citească mesajul de deschidere a Camerelor, pășind pe un covor moale de carne țărănească.

S-a spus în urmă că represiunea aceasta a fost o necesitate dureroasă și că mulțumită numai patriotismului armatei am scăpat de primejdia unei invazii străine.

Nu vom face pe cîrcotașii care nu sînt mulțumiți niciodată. Nu vom spune că răscoalele se puteau potoli și altfel, de pildă, dîndu-se pămînt țăranilor sau acordîndu-li-se „lotul" acela universal pe care-l cereau și pentru care oamenii noștri fini i-au ridiculizat cu atîta succes. Nu ne vom aduce aminte, mai ales, că cel puțin trei sferturi din cei asasinați au fost asasinați mișelește, după potolirea răscoalelor și după indicațiile vătafilor boierești.

Nu! Vom privi opera partidului liberal ca un act inimitabil de înțelepciune politică, vom privi fără să ne arătăm prin nimic durerea și revolta din suflete, mormanul enorm de leșuri țărănești și adresîndu-ne lor, celor morți, îi vom întreba:

— La ce-ați făcut jertfa voastră? Cui a folosit sîngele pe care l-ați vărsat?

Și vom aștepta răspunsul.

Și guvernul liberal va trebui să răspundă, nu prin vorbe, nu prin discursuri, ci prin cei trei ani de guvernare care au urmat manifestului regal.

Astăzi cunoaștem acest răspuns. Imediat după răscoale s-a ridicat vîntul reacțiunii. Clasa stăpînitoare, spăimîntată de extensiunea și profunzimea revoltei, după ce a izbutit s-o înăbușe în sînge, n-a avut decît un singur gînd: cum să zădărnicească în viitor orice veleitate de independență și de răzvrătire a clasei muncitoare. Opera administrativă și legislativă a acestor ultimi trei ani de ocîrmuire liberală n-a fost justificată decît printr-o neîntreruptă serie de măsuri îndreptate împotriva libertăților publice. Cu concursul tacit, sau pe față, al partidelor de opoziție, s-au făurit legi draconice și s-au canalizat năzuințele și nevoile economice ale țărănimii într-un labirint de legi cu aparență de dreptate într-o țesătură infinită de articole îngrădite de absurdități procedurale. Cei care sînt în contact zilnic cu populația sătească vorbesc în șoapte și cu îngrijorare de nemulțumirile profunde, de deznădejdea surdă a țărănimii. În urma legilor agrare, mizeria a crescut. Ținuturi întregi, care înainte de răscoale trăiau într-o bună stare relativă, astăzi sînt amenințate de foamete.

Proprietarii și arendașii „nu mai au" pămînt de dat.

Munca se plătește în bani, e drept, dar se arvunește din iarnă pe prețuri de nimic. Dijmele, rușfeturile sînt desființate, dar țăranii nu mai au, nu mai găsesc pămînt. Casa Rurală funcționează, dar moșiile cumpărate printr-însa sînt picături de apă într-un ocean.

În pustietatea și în mizeria satelor, singur jandarmul e bine hrănit.

Dar între foamea care pîndește și jandarmul care amenință, cine va avea ultimul cuvînt?

În același timp, legile sicîitoare și reacționare îndreptate împotriva satelor s-au întins și asupra orașelor. Teama prefăcută de sindicaliști și atentatele puse la cale în cabinetele Siguranței Generale au înlesnit partidului liberal luarea de măsuri contra muncitorimii industriale. Dreptul de asociație a fost restrîns. În cea mai mare parte a orașelor de provincie întrunirile sînt oprite pe față. Cărțile, broșurile, ziarele, sînt confiscate zilnic, sau nedistribuite. Ultimul argument, judecata și osînda, au fost întrebuințate. Jertfa cumplită a celor douăsprezece mii parcă n-a avut alt rezultat decît să răspîndească miasme de hoituri în atmosfera noastră politică. Douăsprezece mii de țărani au îmbrățișat pămîntul, pămîntul pe care l-au visat o viață întreagă și nu l-au avut decît în ceasul morții, și clasa stăpînitoare a rămas tot așa de neîndurată, tot așa de surdă ca și înaintea jertfei. Salvele de tunuri n-au trezit-o, lumina incendiilor nu i-a deschis ochii. Jertfa celor douăsprezece mii, suprema jertfă a muncitorului flămînd și gol, a fost o jertfă zadarnică?

Pînă cînd?

*) *Articol apărut în revista „Facla" în 1910, înainte de a se publica în actele oficiale cifra de aproximativ 11.000 de țărani uciși în timpul răscoalelor.*

Foloasele contractărilor

Țăranul întovărășit Ștefan Căpraru din comuna Popeni, raionul Bîrlad, a contractat zilele acestea un porc de 160 kg cu predarea peste o lună. De asemenea, a vîndut la achiziții și o pereche de boi de 1000 kg pentru care a primit aproape 6000 lei.

În clișeu: Ștefan Căpraru semnînd contractul în prezența achizitorului Alexandru Sulu de la O.R.A.C.A. Bîrlad.

Ne scriu corespondenții despre achiziții și contractări

În ultimul timp, cooperativa din comuna Perișani, raionul Tg. Jiu, a înregistrat frumoase rezultate în ce privește achiziționarea de produse agricole și încheierea de contracte cu producătorii. Astfel, au fost achiziționate 800 kg de porumb, 225 kg de fasole, 220 kg de secară, 285 kg de nuci și altele. De asemenea, cooperativa a încheiat 20 contracte cu diferiți țărani muncitori din comună, care vor vinde statului 1.340 kg lînă calitatea întîi.

I. SBIRCIOG

★

Cunoscînd avantajele contractărilor, apicultorii din comuna Balta Albă, raionul Filimon Sîrbu, au contractat cu cooperativa 200 kg de miere. Și apicultorii din comuna Ianca au încheiat contracte cu cooperativa pentru livrarea unor însemnate cantități de miere. Numai țăranul muncitor Dumitru Baroc a contractat 100 kg.

GH. JALBA

★

Un număr de 24 de țărani muncitori cu gospodărie individuală din comuna Clocani, raionul Bîrlad, au încheiat contracte pe timp de doi ani pentru cultivarea sfeclei de zahăr pe o întindere de 15 ha. De asemenea, întovărășiții din această comună au încheiat contract pentru o suprafață de 25 ha. În momentul de față contractanții transportă gunoi de grajd pe ogoarele în care vor însămînța sfecla de zahăr și pregătesc sămînța și uneltele, în vederea începerii lucrărilor de primăvară.

VASILE IOSIF

★

Peste 200 de țărani muncitori din comunele raionului Giurgiu au încheiat contracte cu Întreprinderea de stat pentru producerea și valorificarea semințelor. Potrivit acestor contracte ei vor cultiva anul acesta ceapă, varză timpurie și mazăre, pe o suprafață de 95 ha. Printre contractanți se numără țăranii muncitori Ivan Oană, Stan Constanda, Stanciu Boureanu din comuna Onești.

TRAIAN BARBALATA

Săptămîna cărții la sate

De vorbă cu tov. Alexandru Balaci, redactorul șef al Editurii de stat pentru literatură și artă

ÎNTREBARE: Cum apreciați organizarea unei „Săptămîni a cărții pentru sate"?

RĂSPUNS: Această acțiune de mare amploare este desigur un rezultat de seamă al revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră. Se știe doar că avem astăzi la sate cîteva milioane de cititori care urmăresc cu pasiune tipăriturile de cele mai diferite genuri: proză, poezie, teatru, muzică, lucrări de artă, știință popularizată și tehnică.

Cu asemenea cititori devotați și pasionați „Săptămîna cărții pentru sate" nu poate decît să cunoască un binemeritat succes.

ÎNTREBARE: V-am ruga să ne spuneți care au fost lucrările mai importante, cu subiect din viața satului, care au apărut la E.S.P.L.A. în anul 1956?

RĂSPUNS: Ar trebui, desigur, să încep cu lucrările apărute în Colecția Albina, — atît de cunoscută astăzi la sate. În anul 1956 colecția a suferit o schimbare importantă: s-a părăsit formula broșurilor cu scurte povestiri, publicîndu-se numai nuvele și povestiri de cel puțin o sută de pagini și desigur de o mai ridicată valoare artistică.

Cele 6 lucrări tipărite au atins un tiraj de 320.000 exemplare. Dintre ele „Fîntîna tinereții" de Mihail Sadoveanu, „Campanie de primăvară" de Eugen Mandric, „Povestiri" de Dumitru Mircea s-au bucurat de o bună primire din partea cititorilor.

În „Biblioteca țăranului muncitor", — de asemenea cunoscută cititorilor de la sate, — am publicat „Amintiri din copilărie" de Ion Creangă, „Alixăndria și Esopia" precum și o culegere de basme.

La aceste apariții ar trebui să adăugăm alte volume ca „Povestiri pentru vînători și pescari" de Mihail Sadoveanu, „Turmele" de Eusebiu Camilar, „Scrieri alese" de Pavel Dan, „Arhanghelii" de I. Agîrbiceanu, „Frații Huțulea" de Al. I. Ghilia, „Răzbunarea" de Ion Grecea.

În limba maghiară menționăm volumele „Nuvele" de Kovács György, Szabó Gyula, Tamás Gáspár, povestirea lui Sütő András „Rătăcirile lui Salamon" și „Janoș ne povestește" de Asztalos István.

ÎNTREBARE: Ce puteți să ne spuneți despre lucrările ce vor apărea în anul 1957 la E.S.P.L.A.?

RĂSPUNS: Pentru 1957 planul nostru de apariții cuprinde foarte multe titluri cu subiecte din viața satului de azi și din trecut. Predominantă în aceste lucrări rămîne desigur actualitatea. Astfel, în Colecția Albina vor apărea volume ca: „Rătăcirile lui Salamon" de Sütő András, „Boala cu șapte spițe" de Dominic Stanca, „Tașca de piele" de G. Viniciu, „Mălina" de Elena Maiasă, „Pădurarul Stoichiță" de Mihail Lungeanu și altele.

Dintre romanele ce vor vedea lumina tiparului în acest an recomandăm cititorilor „Răscoala" de Liviu Rebreanu, „Baltagul" de M. Sadoveanu, „Moș Anghel" de Panait Istrati, „Neamul Gondoșilor" de Szabó Gyula, „Buchetul" de Kovács György, „Pămînt și oameni" de Mihail Șerban, „Am plecat din sat" de Ion Vlasiu.

Dintre povestiri se impun cele cuprinse în volumul „Iarbă" al lui Zaharia Stancu și „Mărturisire" de I. Vesper.

Pentru cititorii maghiari din țara noastră vom publica „Neamul Gondoșilor" vol. II de Szabó Gyula, „Nuvele" de Asztalos István, romanele „Pe linie moartă" de Kacsó Sándor, „Rubedenii" de Moricz Zsigmond, „Fiul omului cu inima de piatră" de Jokai Mor, precum și alte importante scrieri contemporane și clasice.

N-aș vrea să închei sumarul meu răspuns la această întrebare fără a nu aminti cîteva interesante lucrări de artă cum ar fi: „Melodii din Maramureș", „Portul sașilor din Transilvania", un „Album de artă populară" etc.

Sperăm că planul nostru va răspunde în bună măsură cerințelor și exigenței maselor de cititori de la sate.

LUCIAN DRAJNA

În amintirea răscoalelor din 1907

Unsprezece mii de țărani înscriși în catastifele oficiale și mulți alții nenumărați au fost uciși de gloanțele boierilor în anul 1907. De atunci se împlinesc cincizeci de ani. O aniversare scumpă poporului romîn. Participă la ea conducătorii țării, oameni ai științei și ai artei, muncitori și țărani, profesori și elevi, pionieri; întreg poporul. Se deschid expoziții ca cele din Botoșani, Galați, Dorohoi, Bacău, Iași, Pitești, Craiova și alte localități, se string documente și se scriu cărți, se expun picturi și sculpturi, se țin conferințe și se ridică plăci comemorative.

În amintirea răscoalelor din 1907 un număr de 30 de familii din satul Cristești, raionul Pașcani, au întemeiat zilele trecute o întovărășire agricolă pe care au denumit-o „1907". Cei din Galicea Mare, regiunea Craiova, s-au strîns cu mic cu mare să asiste la dezvelirea plăcii comemorative din comuna lor care cinstește memoria lui Tudor Catana, Florea Zamfir, Ion Rizea, Radu Ciuciulin și Stancu Cloacă, țărani muncitori omorîți de gloanțele guvernului burghezo-moșieresc pentru că au condus răscoalele țărănești din Oltenia. În raioanele Giurgiu, Alexandria, Videle, Zimnicea, Turnu Măgurele și Drăgănești-Olt participanții la răscoală se întîlnesc cu țăranii muncitori, cu colectiviștii și întovărășiții și le povestesc despre cele petrecute atunci. Învățătorii și profesorii vorbesc elevilor despre lupta țărănimii noastre pentru pămînt și libertate, organizează simpozioane, colțuri „1907"; se confecționează fotomontaje și panouri. Studenții vizitează muzeele și arhivele în care sînt păstrate documente referitoare la evenimentele din 1907.

Se împlinesc 50 de ani de cînd au înroșit cerul flăcările conacelor aprinse de răsculații din satele romînești. 50 de ani de cînd peste 11.000 de flămînzi au căzut sub focul ucigător al plumbilor represiunii sîngeroase a burgheziei și moșierimii. Poporul nostru le cinstește cum se cuvine jertfa.

★ ★

A. JIQUIDE: Din ciclul „1907"

In raionul Sînnicolau Mare

Învățămîntul agricol de masă șchioapătă

Sîntem în perioada cînd în comunele și satele patriei noastre trebuie să se desfășoare din plin învățămîntul agricol de masă.

În scopul organizării și îndrumării învățămîntului agricol de masă în raionul Sînnicolau Mare din regiunea Timișoara s-a format încă din luna noiembrie o comisie, membrii acesteia fiind numiți prin decizii date de sfatul popular raional. Întreaga comisie a fost pusă sub îndrumarea tov. Mihai Caragea — vicepreședintele sfatului popular raional. Tot pentru buna organizare a învățămîntului agricol de masă o parte din membrii acestei comisii au fost chemați, împreună cu cei din alte raioane, la sfatul popular regional la un instructaj în care s-a arătat cum trebuie organizate diferitele forme ale învățămîntului și cum să se predea lecțiile pentru a se atrage la cursuri cît mai mulți producători agricoli. Întorcîndu-se de la instructaj membrii comisiei au întocmit tabele de gospodăriile agricole colective, întovărășirile și comunele în care urmau să se organizeze cursuri de trei ani, cercuri agrozootehnice, cercuri cu femeile și cicluri de conferințe, cît și de lectorii aleși din rîndurile inginerilor și tehnicienilor agronomi, profesorilor și învățătorilor din raion. Lectorii au fost la rîndul lor chemați și instruiți la raion....

Dar este bine știut că pentru bunul mers al învățămîntului agricol de masă nu este de ajuns să se organizeze comisii și ședințe de instructaj, să se întocmească liste și să se dea decizii. Că este așa ne dovedește și faptul că în raionul Sînnicolau Mare învățămîntul agricol de masă se desfășoară într-un ritm nesatisfăcător. Astfel pînă la data de 6 februarie, în gospodăriile agricole colective din Sînnicolau Mare, Pesac, Uihei, Tomnatic, Variaș, Cenad și Periam, s-au ținut numai 2-4 lecții, iar în cele din comunele Lovrin și Sandra nici nu s-au deschis cursurile. Nici în cercurile agrozootehnice de 3 luni, lecțiile nu se țin cu regularitate.

Aceasta deoarece, atît membrii comisiei raionale, cît și inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a raionului Sînnicolau Mare au desfășurat o activitate pur formală în ce privește învățămîntul agricol de masă. Despre aceasta vorbește și ușurința cu care au fost întocmite listele de lectori. Așa, de exemplu, fără a lua dinainte legătura cu stațiunea experimentală I.C.A.R. din Lovrin, au fost aleși ca lectori din această stațiune 3 ingineri agronomi care erau în concediu. Nu s-a luat apoi nici o măsură pentru a-i înlocui, măcar provizoriu, cu alții care să țină lecțiile la cercurile agrotehnice, pînă la data de 21 ianuarie a.c.

Că organele raionale privesc cu nepăsare problema învățămîntului agricol de masă, se vede și din faptul că la cursul agrotehnic de 3 ani din gospodăria agricolă colectivă și la cercul de trei luni de la căminul cultural din comuna Sînnicolau Mare, care este comună de reședință a raionului, nu s-au ținut decît două și respectiv o lecție. Cît despre situația învățămîntului agricol de masă, în cele două S.M.T.-uri din raion, din care unul chiar în comuna Sînnicolau Mare, organele agricole raionale n-au știut nimic. De o condamnabilă delăsare se fac vinovați o mare parte dintre lectori. Astfel, tov. H. Vodislav din gospodăria agricolă colectivă din comuna Tomnatic și Fr. Gruescu din gospodăria colectivă Variaș au predat doar 4 lecții la cursurile agricole de trei ani de care răspund. La fel, tehnicianul sfatului popular din Vescenova Veche, tov. Vitomir Dobrici, lector la cercul agrotehnic din aceeași comună, nu a ținut decît o singură lecție, iar I. Rusu, de la secția agricolă raională și Zoltan Bota din gospodăria colectivă din Cherestur nu au predat nici o lecție la cercurile agrotehnice din gospodăriile colective din Gelu și respectiv Pordeanu la care au fost numiți lectori.

O parte din vină revine însă și organelor agricole regionale și în special serviciului de propagandă din Direcția agricolă regională, care nu s-a ocupat în suficientă măsură de controlul și îndrumarea învățămîntului agricol de masă.

În raionul Sînnicolau Mare sînt posibilități ca învățămîntul agricol de masă să se desfășoare în bune condiții. Pentru aceasta însă este necesar ca organele agricole regionale și raionale să controleze și să îndrume în mod serios și competent lectorii. Ei trebuie să popularizeze rezultatele obținute de unii lectori ca Traian Raica, de la punctul agricol din comuna Periam, Traian Barbur din gospodăria agricolă colectivă din comuna Beba Veche, Pavel Vasile din gospodăria colectivă Sînpetru Mare și alții, care printr-o muncă însuflețită, predînd lecții legate de condițiile specifice ale comunelor respective, au reușit să atragă un mare număr de cursanți la cercurile agrozootehnice.

Ing. E. VASILIU

Despre modul cum se desfășoară cursul pentru ridicarea calificării profesionale a mecanizatorilor din S.M.T.-Variaș, raionul Sînnicolau Mare, nu știu nimic nici organele agricole de la raion și nici directorul S.M.T.-ului, tovarășul Marin Mitran.

— Numai tovarășul poate ști.

(Desen de N. CLAUDIU)

Munca culturală

In sprijinul făuririi unui trai tot mai îmbelșugat

PANTAZI CRISTEA
director general
al Direcției Generale
a Așezămintelor Culturale
din Ministerul Culturii

Un rol de mare răspundere în îndeplinirea cu succes a măsurilor prevăzute de plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 revine muncii politico-culturale de masă. Realizarea unor sarcini ca dezvoltarea și întărirea sectorului socialist al agriculturii, creșterea producției agricole și dezvoltarea schimbului între oraș și sat și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, depind în mare măsură de creșterea nivelului cultural al țărănimii muncitoare.

Transformarea socialistă a agriculturii nu poate „merge de la sine". Această acțiune trebuie sprijinită zi de zi printr-o muncă plină de răbdare și înțelegere pentru a convinge pe țăranul muncitor despre foloasele muncii în comun. Activiștii culturali sînt datori să studieze și să cunoască temeinic politica partidului și a statului nostru democrat-popular în domeniul agriculturii, complexitatea problemelor economice și politice pe care le ridică procesul de cooperativizare, pentru a fi oricînd în măsură să răspundă competent și convingător în fața nedumeririlor diverselor categorii de oameni ai muncii de la sate.

Succesele repurtate în regiunea Constanța pe linia transformării socialiste a agriculturii se datoresc în mare măsură și faptului că instituțiile culturale de aci și-au îndreptat continuu toate forțele și au perseverat în direcția orientării muncii culturale spre cooperativizarea agriculturii.

Formele și metodele muncii culturale de masă, care pot fi folosite cu succes în acțiunea sistematică, de zi cu zi, pentru întărirea politico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole și pentru crearea de noi unități socialiste la sate, sînt îndeobște cunoscute: conferințe, consfătuiri cu fruntașii recoltelor bogate, vizite la gospodăriile agricole colective, activitatea diferitelor cercuri (învățămînt agricol de masă, profesionale, de cultură generală etc.), cartea, filmul, activitatea formațiilor artistice de amatori etc. Important este însă faptul că indiferent ce mijloc al muncii culturale s-ar folosi, să se aibă întotdeauna în vedere ca între pătura cea mai înaintată a țărănimii muncitoare — țărănimea colectivistă — și restul țăranilor muncitori să existe continuu o strînsă legătură ce va putea fi consolidată prin organizarea a cît mai multe manifestări culturale comune. În același timp să nu uităm nici o clipă muncitorii și tehnicienii din S.M.T-uri și gospodării agricole de stat, oameni de la care poate într-adevăr să învețe masa imensă de țărani muncitori. Experiența secției culturale a sfatului popular regional Constanța ne arată că în problema transformării socialiste a agriculturii un rol însemnat l-a avut diferențierea activității culturale ținînd seama de specificul fiecărui raion în parte și chiar al fiecărei comune.

În munca de popularizare a metodelor înaintate ale practicii agricole și de demonstrare a superiorității marii agriculturi socialiste, un rol deosebit de important îl are învățămîntul agricol de masă, propaganda agrozootehnică. Într-o serie de raioane din regiunea Constanța cum ar fi Adam-Clisi, Hîrșova sau Fetești — unde procesul de transformare socialistă a agriculturii se desfășura mai încet, s-au organizat o serie de lecții model cu responsabilii cercurilor și ai cursurilor agricole. Cu prilejul acestor lecții au fost deschise expoziții comparative cu produse agricole obținute în sectorul socialist și cel individual, specificîndu-se totodată și metodele agrotehnice folosite. Legînd lecțiile de problemele concrete locale, însoțindu-le de demonstrații practice, edificatoare, dar mai ales îmbinîndu-le cu problemele transformării socialiste a agriculturii, activiștii culturali au reușit să demonstreze marile avantaje ale lucrării în comun a pămîntului. O serie de țărani cu gospodării individuale au fost invitați să participe la experiențele și aplicațiile practice de pe loturile gospodăriilor agricole colective unde au fost aplicate metodele agrotehnice avansate.

De o mare atenție trebuie să se bucure din partea activiștilor culturali propaganda prin conferințe la sate. Activul larg de conferențiari trebuie să manifeste o grijă permanentă pentru elaborarea de conferințe pe plan local, pe baza celor mai actuale probleme. De pildă, recenta chemare adresată de gospodăria agricolă colectivă din comuna Făcăeni, raionul Fetești, pentru o recoltă cît mai bogată de porumb e bine să fie citită și discutată în toate căminele culturale.

Pe linia sprijinirii acțiunii de transformare socialistă a agriculturii, merită a fi scoasă în evidență metoda folosită de casa de cultură Rădăuți. Ea a trimis colectiviști din gospodăriile colective fruntașe despre care se vorbește în unele conferințe întocmite pe plan raional, să însoțească în diferite sate pe conferențiari. După conferințe aceștia stau de vorbă cu oamenii și le împărtășesc din experiența lor de muncă.

În toate satele raionului Rădăuți se pot vedea panouri comparative mari, frumoase, desenate și scrise atrăgător, care vorbesc despre superioritatea lucrării pămîntului în comun. Pe fiecare din ele sînt trecute exemple grăitoare din satul respectiv: cît a cîștigat cutare colectivist și cît a scos de pe pămîntul lui cutare țăran cu gospodărie individuală.

Un sprijin prețios în munca de transformare socialistă a agriculturii îl reprezintă răspîndirea cărții, înzestrarea bibliotecilor sătești cu cărți, extinderea rețelei de biblioteci mobile, de casă, și a cercurilor de citit. Trebuie folosit orice prilej pentru popularizarea cărții și răspîndirea acesteia în masele largi. La căminele culturale, colțurile roșii din gospodăriile agricole colective, biblioteci, e bine să fie organizate cît mai multe expoziții de cărți, recenzii scurte asupra cărților literare, expuneri asupra cărților cu conținut agrotehnic, etc.

În munca pentru dezvoltarea sectorului socialist din agricultură o contribuție importantă o poate aduce mișcarea artistică de amatori. Un repertoriu ales cu grijă și variat poate contribui la educația patriotică și cetățenească a țărănimii muncitoare, poate educa masele în spirit colectiv și dezvolta vigilența de clasă. Manifestările artistice au o puternică influență asupra țăranilor muncitori. Bunăoară în raionul Craiova, — rămas într-un timp în urmă în ceea ce privește cooperativizarea agriculturii, — unitățile culturale de la sate au fost îndrumate să pună accent pe munca artistică și îndeosebi pe activitatea brigăzilor artistice de agitație, al căror program a fost axat pe problema transformării socialiste a agriculturii. Aceasta a sprijinit mult munca de cooperativizare.

În jurul instituțiilor culturale de la sate pot și trebuie să fie atrase toate forțele intelectuale ale satului, cadrele didactice, specialiști din domeniul agriculturii, tehnicienii. Tineretul, căruia îi sînt proprii entuziasmul și eroismul în muncă, setea de nou, îndrăzneala, poate deveni și trebuie să devină în fiecare comună și sat sufletul muncii culturale. Pentru continua îmbunătățire a muncii culturale se impune o strînsă legătură între secțiile culturale și îndeosebi între instituțiile culturale de la sate cu organizațiile U.T.M., sindicale, comisiile de femei și celelalte organizații de masă, sub conducerea nemijlocită a organizațiilor de partid.

Ridicarea nivelului de trai al poporului depinde în cea mai mare măsură de întrajutorarea și colaborarea dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, de întărirea necontenită a alianței lor frățești, de dezvoltarea agriculturii în pas cu dezvoltarea industriei, de construirea socialismului la sate. Aceasta este calea sigură spre o viață îmbelșugată a celor ce muncesc arătată poporului nostru de către partid și a cărei înfăptuire trebuie s-o sprijinim din toate puterile.

Mai mulți bani nu strică

Cele 600 de familii de romîni, maghiari, germani și de alte naționalități care constituie laolaltă marea familie a colectiviștilor din comuna Jimbolia, raionul Jimbolia, s-au strîns nu de mult în adunarea generală pentru darea de seamă pe anul 1956 și alegerea organelor de conducere.

In raportul cu privire la activitatea organizatorică, economică și financiară a gospodăriei pe anul care a trecut, prezentat colectiviștilor de către consiliul de conducere, s-a arătat, printre multe altele, că gospodăria colectivă a realizat un venit bănesc total de două milioane și jumătate de lei și că valoarea fondului de bază (indivizibil) a ajuns la 1.766.649 lei.

Cît bănet ! se vor mira, poate, unii cititori. Dar și mai mult se vor mira aflînd că tocmai colectiviștii care prin munca lor au realizat această bogăție sînt nemulțumiți. Pare de necrezut. Și totuși așa este. La adunarea generală de sfîrșit de an colectiviștii din Jimbolia și-au dat seama că nu au folosit pe deplin toate posibilitățile ce le stau la îndemînă. Dacă despre venitul bănesc de 853.828 lei realizat din cultura mare spun că-i mulțumitor, nu același lucru spun ei despre veniturile obținute din legumicultură, — 464.621 lei — și din sectorul zootehnic — 316.916 lei. Colectiviștii au fost de părere că producția de legume ar fi putut fi mai mare și ca urmare și cîștigul. De asemenea, dacă s-ar fi dat cuvenita atenție dezvoltării creșterii animalelor, s-ar fi realizat mult mai mulți bani de pe urma acestora. Dar, ce-a fost a fost. In urma discuțiilor încinse chiar atunci, în adunarea generală, colectiviștii au hotărît să întărească vechile căi de sporire a producției agricole și prin urmare a veniturilor bănești și să caute și altele noi. Iată pe scurt ce-au hotărît colectiviștii din Jimbolia :

— să aplice îngrășarea de bază și suplimentară la majoritatea culturilor ;

— să însămînțeze 600 ha cu porumb hibrid, din care o suprafață destul de însemnată să fie irigată :

— pentru lichidarea rămînerii în urmă a creșterii animalelor, să sporească pînă la sfîrșitul anului numărul vacilor la 70, al oilor la 280, iar al stupilor la 100 ;

— să amenajeze un eleșteu de pește în suprafață de 5 ha, folosind rațional apa din canalul Ceramică ;

— să construiască o seră de 1.000 m.p. pentru producerea de legume timpurii (trufandale).

Punerea în practică a acestor măsuri va aduce în acest an colectiviștilor din Jimbolia (de asta nu se îndoiește nici unul dintre ei) venituri mult mai mari ca anul trecut.

Mai mulți bani fără îndoială că nu strică. Dimpotrivă...

Ing. FAUR IOSIF
corespondent

Lunar — avansuri bănești

Proiectul planului de producție a fost întocmit. S-au cîntărit posibilitățile, s-au confruntat păreri. Pînă la urmă a rămas așa : 3.326.000 lei venituri bănești în anul 1957. Suma a fost împărțită pe luni. In ianuarie au intrat în casa gospodăriei 97.000 lei. Atît s-a planificat. In februarie vor intra, sumă rotundă, 100.000 lei. In luna ianuarie colectiviștii din Cenei, regiunea Timișoara, au primit pentru o zi-muncă 6,46 lei. Aceasta arată că gospodăriile, dacă se dezvoltă multilateral, pot să împartă colectiviștilor însemnate avansuri bănești în fiecare lună.

Cresc veniturile colectiviștilor

In iarna aceasta colectiviștii din comuna Săbăreni, raionul Răcari, au fost chemați la sediul gospodăriei spre a primi avansuri bănești pentru zilele lucrate în prima lună a anului. Aceasta i-a bucurat. Era pentru prima oară cînd gospodăria repartiza venituri și iarna. De subliniat că veniturile au fost realizate nu pe piața neorganizată, ci prin contractarea și predarea către stat a laptelui și animalelor contractate.

La o zi-muncă s-au dat 5,50 lei. Colectiviștii Gheorghe Bărbieru, Ion Costache și Elena Dică, avînd multe zile-muncă, au primit mari sume de bani. Impărțirea avansurilor bănești a stîrnit în rîndul tuturor colectiviștilor dorința de a munci cu avînt și iarna pentru a-și mări cîștigurile.

Un om cu „însușiri"

Se împlinește în curînd un an de cînd 24 de familii din Piatra Sat, raionul Slatina, au înființat gospodăria colectivă „16 Februarie" și l-au ales drept președinte pe Niță Constantin. Și, cu toate că îl știm modest din fire, nu putem trece sub tăcere acest eveniment. Ar fi și păcat dealtminteri. O activitate atît de „rodnică", cum este cea a președintelui, trebuie să se bucure de întreaga prețuire pe care o merită.

Care colectivist, bunăoară, nu-și amintește, cu un fior de emoție, de cuvîntarea pe care a ținut-o Niță Constantin în adunarea generală din 25 aprilie 1956.

— La mine, tovarăși — a spus el atunci — vorba-i vorbă. S-au ridicat aci o serie de probleme juste. Nu avem remiză pentru căruțe ? Vom avea. Pînă la 20 mai o construim. Nu avem maternitate de scroafe? Pînă la 1 septembrie va fi gata și maternitatea.

Că remiza și maternitatea nu sînt nici pînă azi construite, asta, vorba proverbului, e altă gîscă în altă traistă. Nu poate dumnealui, ditamai președintele, să se ocupe chiar de toate „mărunțișurile". Acu, ce-i drept, se găsesc unii colectiviști mai cîrcotași — Gheorghe Cotescu, Nae Udrescu, Ivan Florea și alții — care spun că de fapt Niță Constantin se ocupă cu orice, numai cu munca de președinte nu. Nu-i cazul însă să-și facă omul sînge rău degeaba. Cine poate uita, de pildă, atitudinea mîreață, îndătoare, pe care a avut-o președintele atunci cînd a văzut că vin din ce în ce mai puțini colectiviști la muncă. N-a luat nici o măsură.

Iar cînd îngrijitorul vițelor n-a mai venit la lucru, cum a rezolvat președintele problema ? Simplu, genial, fără bătaie de cap. A angajat un om din afara gospodăriei.

Iată fapte care nu se cuveneau uitate tocmai acum la plăcuta aniversare de un an.

Din păcate însă, oamenii nu sînt recunoscători. Cum se poate explica altminteri faptul că tocmai cei pentru ale căror drepturi a luptat cu atîta vajnică însuflețire, să-i facă un asemenea afront ?

Doar aranjase totul atît de frumos. Cînd a fost vorba să se încarce cota de porumb în care, pentru a fi transportată la baza de recepție, a chemat numai pe femei. Nu știu de ce, dar președintelui i se păruse că poate avea mai multă încredere în ele. Și tot cu ele a plecat la bază. Apoi, a mai încărcat de două ori cu porumb autocamionul gospodăriei agricole de stat Piatra Olt și s-a dus din nou la bază. Acolo, a depus o parte din porumb în contul cotei cuvenite din partea gospodăriei, cu o altă parte a achitat cota fiului său care nu e colectivist, iar restul porumbului l-a vîndut. Cum ar veni, a respectat întocmai tripticul : depus în numele tatălui, al fiului și... amin cu restul banilor.

Și tocmai femeile, în care avea atîta încredere, tocmai ele au dat în vileag toată tărășenia.

A început ancheta, cercetări, de la sfatul popular comunal, de la raion. Norocul său că a găsit oameni înțelegători. Din octombrie și pînă acum, nimeni n-a luat nici o măsură.

Sîntem nevoiți să încheiem. Păcat. Am mai fi avut încă multe de spus. Ii urăm însă, cu prilejul apropiatei adunări generale de fine de an, să nu mai fie ales din nou președinte. Nu-i de el. Cu „însușirile" pe care le are, poate ajunge departe. Atît de departe încît nici colectiviștii să nu mai știe de fostul președinte, nici dumnealui de el.

Post-scriptum : Ne cerem scuze cititorilor. Materialul apare cu o „mică" întîrziere. Deajuns însă ca să aflăm că, între timp, urarea noastră s-a împlinit. Constantin Niță nu mai este președintele colectivei din Piatra-Sat. In fruntea treburilor gospodăriei, adunarea generală a ales un om vrednic și de încredere.

PETRU DAN

Dezvoltare multilaterală

Anul trecut gospodăria agricolă colectivă din Săcășeni, regiunea Baia Mare, a avut rezultate frumoase, însă aproape toate veniturile bănești au intrat în gospodărie către sfîrșitul anului. Or, nevoie de bani e, după cum se știe, în orice timp. In adunarea generală, ținută de curînd, colectiviștii s-au sfătuit cum să mărească veniturile bănești și cum să eșaloneze obținerea lor în tot timpul anului. După multă chibzuială au hotărît să dezvolte multilateral gospodăria, dînd o atenție deosebită sectorului zootehnic. Fermele de animale și păsări vor crește cu 30 de vaci, 20 de scroafe, 250 de oi, 150 de gîște și 100 de găini. Totodată colectiviștii vor înființa și o grădină de zarzavat care de asemenea va contribui la creșterea veniturilor bănești.

Dezvoltîndu-și multilateral gospodăria, colectiviștii vor putea să primească periodic, poate chiar lunar, însemnate sume de bani la ziua-muncă.

De ce mîine și nu azi?

La început, reportajului de față i se hărăzise titlul de : „Cine-i mai cîștigat ?"

In fața cititorului urmau să apară veniturile obținute într-un an de doi țărani muncitori din aceeași comună: unul colectivist, celălalt cu gospodărie individuală, amîndoi la fel de harnici, colectivistul avînd la intrarea în gospodărie aceeași suprafață de teren ca și celălalt. Puse față în față, cifrele dădeau singure răspunsul la întrebarea care era totodată și titlul materialului.

Din două motive, autorul articolului a socotit necesar să renunțe la titlul de mai sus. Mai întîi că astăzi, cînd mii de familii de țărani muncitori se înscriu în gospodării colective și întovărășiri, cînd raioane întregi sînt cooperativizate, întrebarea : „Cine-i mai cîștigat ?" ar fi sunat aidoma cu vestita ghicitoare în care e vorba despre o ciupercă și o mînăstire într-un picior. In al doilea rînd, știut este că cifrele singure — oricît ar fi de grăitoare — nu pot alcătui niciodată un reportaj.

Acestea au fost faptele care au făcut să apară întîmplarea care urmează.

★

De cunoscut, Stan Stoica și Culae Cristescu s-au cunoscut din copilărie, adică în urmă cu vreo treizeci și ceva de ani. Impreună au bătut coclaurile, împreună, în nopțile senine de august, au fript porumbul în spuză, și tot împreună au robit pe moșia lui Niculae Cuculescu, cel mai bogat moșier de prin părțile Piteștiului.

Prietenia însă — adevărata prietenie între oameni în floarea vîrstei — au legat-o acolo, în luptele de pe Mureș și în Cehoslovacia. Șuierau brandurile nemțești deasupra capetelor, țiuiau șrapnelele, iar ei, laolaltă cu ceilalți, stînd în tranșee, vorbeau despre viitor, despre felul cum vor așeza viața de după război. Fumau mahorcă învelită în foaie de ziar și visau cu ochii deschiși.

Au trecut ani de-atunci. Multe din visuri s-au înfăptuit, altele sînt în curs de înfăptuire. Viețile celor doi prieteni au apucat însă la un moment dat pe făgașuri diferite. In 1950, cînd în sat la ei, în Piscani, a luat ființă gospodăria colectivă „Veac Nou", Culae a fost printre cei dintîi care s-a înscris. Stan Stoica s-a închis ca într-o găoace de melc și n-a spus nici da, nici nu.

— Să văd, să mă mai gîndesc. Am trei hectare și jumătate de teren, mă mulțumesc și cu atît. Mai încolo, om vedea.

Un an, al doilea..., al treilea...

La început colectiva a mers așa și așa. Mai șchiopătau oleacă treburile, mai lipseau unii de la muncă, mai o sămînță de zavistie, din toate cîte nițel ! Incet, încet însă treburile s-au pus pe roate. Recolte mai mari, oamenii primeau bucate din ce în ce mai multe, li se îndesulau casele ca niciciînd înainte. Au mai venit și alții alături văzînd care-i calea bunăstării.

Culae Cristescu se numără acum printre fruntașii colectivei. Il doare însă sufletul văzînd că asemenea gospodar harnic cum îi prietenul său Stoica se chinuie an de an să lege cele două capete ale ațel.

A fost secetă acum un an și pe la el. Intreg raionul Potcoava a suferit. Și totuși, colectiva, lucrîndu-și pămîntul după știință, a dobîndit recolte de două și trei ori mai mari decît cei mai vrednici gospodari din sat.

Pentru 275 de zile-muncă, Culae Cristescu a primit 1.150 kg de grîu, 1.200 kg de porumb, 6 vedre de ulei, 65 litri de țuică, 40 duble de ovăz, 4 care de furaje, 1.350 lei și alte produse. Și țineți seama că a fost secetă cumplită prin aste locuri.

Dar Stoica Stan ce-a luat de pe cele trei hectare și jumătate ? Doar atît : 16 duble de grîu, 39 tîrne de porumb și vreo 550 de lei pentru tutunul contractat.

Cinstit, cu mîna pe inimă, spuneți, se potrivește oare ?... Imi povestea Culae Cristescu că s-a întîlnit mai ieri cu Stan Stoica.

— Nu mai sta măi frate-miu răzleț, vino alături de noi. Cu cît vom fi mai mulți așa harnici ca tine, cu atît gospodăria noastră va merge mai bine...

— Poate vin mîine pe-acolo, i-a răspuns prietenul.

De ce mîine și nu azi, tovarășe Stan Stoica ?

S. LEONARD

Campania de altoit viță
trebuie să găsească G. A. S.-urile bine pregătite

Pentru refacerea și dezvoltarea patrimoniului viticol din țara noastră, se prevede ca pînă la sfîrșitul celui de al doilea plan cincinal să se planteze încă 120 milioane butași de viță altoită și indigenă. In această importantă acțiune sarcina de a produce material săditor mult și de bună calitate revine în primul rînd pepinierelor viticole de stat.

Nu peste multă vreme va începe campania de altoit la vița de vie. Pentru buna reușită a campaniei este necesar ca gospodăriile agricole de stat să ia de pe acum o serie întreagă de măsuri tehnice și organizatorice. Astfel, unitățile care au primit repartiții de butași port-altoi sau coarde altoi de la alte gospodării furnizoare, și nu au ridicat încă materialul, vor avea grijă ca recepționarea și transportul acestuia să fie terminate pînă cel mai tîrziu la data de 1 martie. Recepționarea materialului săditor se va face numai de oamenii cei mai competenți pentru a se înlătura la maximum pierderile.

O măsură importantă în organizarea campaniei de altoit este revizuirea serelor nou construite și amenajarea clădirilor vechi în care se vor improviza săli de altoit și sere de forțat. De asemenea, este necesar să se asigure din timp tot inventarul și utilajul trebuincios (lăzi de forțat, rumeguș, praf de pucioasă etc). Se cere ca uneltele cu care se execută fasonatul materialului și altoitul vițelor să fie bine întreținute și ascuțite, de aceasta depinzînd în mare măsură reușita altoitului. In unitățile mari, reparatul și ascuțitul foarfecilor, bricegelor și celorlalte unelte trebuie încredințate unei persoane de meserie (tocilar), pentru ca lucrările să fie făcute în condiții cît mai bune.

Pînă la începerea campaniei de altoit fiecare gospodărie agricolă de stat producătoare de material săditor trebuie să-și completeze necesarul de altoitori. Conducerile acestor unități, cu sprijinul organizațiilor de masă și de partid, au sarcina să recruteze și să școlarizeze cît mai multe elemente tinere, dornice de a se califica în meseria de altoitor. In sprijinul acestei acțiuni, Direcția cadre și învățămînt din Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat a pus la dispoziția unităților fondurile necesare pentru școlarizarea și calificarea a 1.500 de altoitori.

Pentru producerea unui material săditor de calitate este bine ca în gospodăriile agricole de stat să se acorde o mare atenție asigurării unei cît mai bune continuități în muncă, atît personalului de conducere și cadrelor tehnice cît și muncitorilor. Este necesar să se formeze echipe permanente pentru pregătirea butașilor port-altoi și a coardelor altoi, pentru altoitul și împachetatul viței în lăzile de forțat, pentru plantatul vițelor în biloane etc.

Altoitul trebuie început în prima jumătate a lunii martie și terminat pînă la 20 aprilie, astfel încît ultima viță să fie plantată în biloane cel mai tîrziu în jurul datei de 15 mai. Prelungirea plantărilor în școlile de viță peste acest termen poate avea consecințe foarte grave asupra calității materialului săditor. Așa, bunăoară, în anul trecut, la G.A.S.-urile Rosetti și Buftea, din regiunea București, unde plantatul vițelor s-a terminat abia la începutul lunii iulie, planul de producere a materialului săditor a fost realizat în proporție de numai 19 și respectiv 12 la sută.

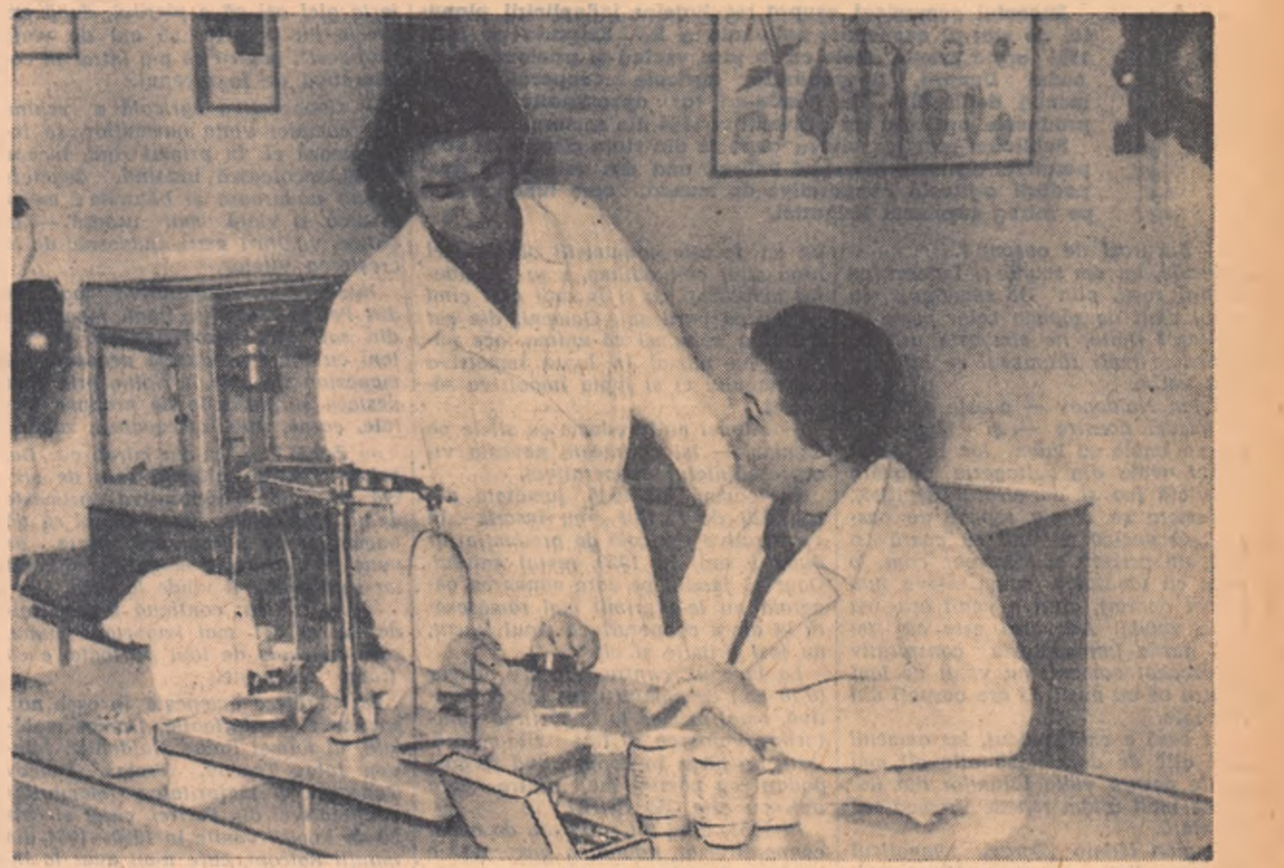
Cu multă grijă se cere să se pregătească și materialul de altoit. Portaltoiul și altoiul înainte de a fi așezate pe masa altoitorilor trebuie bine spălate pentru a feri uneltele de degradare.

Este cunoscut că vițele se forțează ținîndu-se la o temperatură de 24°C timp de cca 21 zile. Temperatura trebuie controlată regulat pentru a da putința vițelor să-și formeze un calus (cicatrice) normal în locul de altoire.

In toate gospodăriile agricole de stat cu pepiniere viticole, desfundatul terenului s-a executat încă din toamna anului 1956. In unele locuri s-au făcut și biloanele necesare. Există deci create condiții mai prielnice decît în anii trecuți pentru executarea în bune condiții a lucrării de plantat vițele.

Fiecare responsabil sau tehnician, fiecare muncitor din pepinierele viticole ale gospodăriilor agricole de stat trebuie să-și pună la contribuție întreaga pricepere și putere de muncă pentru a da statului material săditor viticol mult și de bună calitate.

Sămînță bună — recoltă bogată

In fiecare an la laboratorul raional din Brăila de analiză a semințelor, în perioada aceasta se lucrează mai mult ca oricînd. Peste 26 de unități agricole socialiste din raioanele Brăila și Măcin au trimis aci semințele pentru a fi verificate.

In fotografie : tehniciana Iriminoiu Ileana sub directa conducere a inginerei Mihalcea Elena, lucrînd la determinarea purității semințelor de orz aduse de G.A.S. „Romanu".

Foto : N. SCARLET

Importante lucrări pentru prevenirea și combaterea eroziunii solului

La Ministerul Agriculturii s-a definitivat recent planul de măsuri pe anul 1957 pentru punerea în valoare a unor suprafețe de terenuri neproductive sau slab productive prin lucrări de conservare a solului împotriva eroziunii.

Pentru efectuarea în viitor a celor mai practice și economice lucrări în regiuni și pentru folosirea la maximum a resurselor locale, materiale și manoperă, vor fi înființate în acest an la Urlați, regiunea Ploești, Foltești, regiunea Galați, și Filiași, regiunea Craiova, centre de prevenire și combatere a eroziunii solului. Aceste centre vor lucra în strînsă colaborare cu sfaturile populare. In colaborare cu aceste centre sfaturile populare regionale vor organiza pepiniere de producere a materialului săditor silvo-pomicol, vor întreține și exploata lucrările existente de conservare a solului și vor antrena țăranii muncitori în executarea de lucrări simple de combatere a eroziunii. Tot prin centrele de prevenire și combatere a eroziunii, sfaturile populare regionale și direcția generală a organizării teritoriului din Ministerul Agriculturii vor efectua amenajări pentru plantări de vii și pomi fructiferi pe terenuri improprii culturilor agricole în regiunile Constanța, Ploești și Timișoara pe o suprafață de 1000 hectare. Pentru combaterea eroziunii în adîncime se vor continua lucrările în bazinul hidrografic al văii Chineja, regiunea Galați, Dealu Mare și Aldeni, regiunea Ploești, iar pentru combaterea eroziunii pe pășuni se vor executa lucrări pe diferite pășuni, a căror suprafață totală se ridică la peste 1.000 hectare.

Cu materialul săditor produs în pepinierele agrosilvice, sfaturile populare vor efectua plantări de perdele de protecție cîmpurilor, în gospodăriile agricole colective din regiunile Constanța, București și Galați pe o suprafață de peste 800 hectare. Pepinierele agrosilvice vor începe să producă din acest an o parte din materialul săditor pomicol altoit pentru plantarea terenurilor erodate pe care se constituie asociații pomicole. Vor continua lucrările de conservare a solului și combatere a eroziunilor în adîncime și de organizare a teritoriului și introducerii asolamentelor în 70 de gospodării agricole de stat și 65 de gospodării colective.

Regulile tehnice minime pentru stăvilirea eroziunii solului vor fi larg răspîndite în rîndul lucrătorilor din agricultură.

(Agerpres)

Se extind irigațiile în gospodăriile de stat din jurul Capitalei

In bazinul de aprovizionare al Capitalei există numeroase surse de apă și totuși pînă în acest an irigarea culturilor nu s-a făcut decît în mică măsură — de pildă, suprafețele irigate în gospodăriile de stat în anul 1956 n-au fost decît de 3.957 ha.

In acest an, în gospodăriile de stat din bazinul de aprovizionare al Capitalei vor fi irigate 4813 hectare, deci cu 856,7 hectare mai mult ca anul trecut. Din această suprafață 3.892 ha vor fi cultivate cu legume și zarzavaturi, 80 hectare cu orez, 321 hectare cu ierburi perene, culturi semincere etc. iar 520 hectare cu porumb.

Una dintre unitățile unde suprafața irigată crește cu un important procent — față de întinderea terenurilor sale — este gospodăria agricolă de stat Mirșa. In comparație cu anul trecut, cînd au fost irigate numai 92 hectare, anul acesta irigatul culturilor se va face pe 134 hectare, dintre care 35 ha. cu grădină, 50 ha. cu orez, 27 hectare cu porumb și 22 hectare cu ierburi perene.

O deosebită atenție s-a dat și reparării utilajului, — motoarelor, pompelor etc. Aceste lucrări s-au efectuat la atelierul mecanic de la centrul gospodăriei. In prezent sub supravegherea șefului mecanic tov. ing. Ion Popa, motoarele sînt transportate la punctele de absorbție a apei pe malurile rîurilor Dîmbovnicul și Neajlovul, care vor alimenta cu apă terenurile secțiilor Petrești, Vînători și Mirșa.

Și în celelalte gospodării de stat din bazinul de aprovizionare al Capitalei lucrările pentru irigarea culturilor pe suprafețe mult mai întinse sînt în toi. La gospodăria de stat Bragadiru, de pildă, unde în acest an vor fi irigate între altele și 100 ha. cu porumb, lucrările de amenajare a canalelor și verificare a pompelor ce vor fi instalate la stațiile de pompare electrice se face într-un ritm intens, ca astfel pregătirile pentru irigare să fie încheiate în cel mai scurt timp.

I. ALEXANDRU

Ce fel de animale e bine să creștem

Invățăminte pe marginea unei consfătuiri

Una dintre problemele care au constituit obiectul consfătuirii ce s-a ținut recent la Galați în legătură cu întărirea economică și organizatorică a gospodăriilor colective a fost și aceea privind posibilitățile de dezvoltare a sectorului zootehnic.

Așa cum a reieșit din dezbaterile consfătuirii, unele gospodării colective din regiunea Galați au dobîndit o serie de succese în ce privește dezvoltarea creșterii animalelor. Gospodăria colectivă din comuna Pechea, raionul Galați, a obținut anul trecut de la cele 34 de vaci de rasă Siementhal și metiși o producție medie de 1.600 litri lapte. Aproape toate gospodăriile colective cu sector zootehnic bine dezvoltat au dobîndit de pe urma creșterii animalelor mari venituri bănești. Astfel, gospodăria colectivă „Ana Ipătescu" din comuna Victoria, raionul Călmățui, a obținut din sectorul zootehnic un venit de 246.000 lei.

Tot din dezbaterile consfătuirii a reieșit însă că rezultatele obținute pînă acum de către gospodăriile colective din regiunea Galați în domeniul creșterii animalelor nu sînt încă pe măsura posibilităților existente. In primul rînd efectivul de animale de producție raportat la suta de hectare este mai mic — cu excepția ovinelor — decît numărul minim prevăzut pentru regiunea Galați de legea nr. 6 din 1953. In al doilea rînd nici producțiile obținute din sectorul zootehnic de către numeroase gospodării colective nu sînt mulțumitoare.

Care să fie oare cauzele acestei rămîneri în urmă ? Una din aceste cauze considerăm că-și are rădăcina în părerea greșită ce există în multe gospodării colective că în condițiile naturale (pășuni puține și de slabă productivitate, climat mai aspru decît în alte regiuni) și economice (distanța mare față de orașe și centre muncitorești lipsa de experiență a localnicilor) ale regiunii nu este rentabilă decît creșterea oilor. Așa se explică în bună măsură faptul că doar un mic număr de gospodării și-au creat și ferme de vaci sau de porci. Pentru a demonstra netemeinicia acestei păreri ne vom folosi de următorul calcul: dacă socotim că de la o vacă obținem în medie fie și numai 1.500 litri de lapte anual, venitul realizat va însuma 3.750 lei, în această sumă intrînd atît valoarea laptelui la preț de achiziție cît și a vițelului la înțărcare. Scăzînd din această sumă 1.730 lei, adică cheltuielile de hrană pe timp de un an, rezultă un cîștig net de 2.020 lei. Aceasta înseamnă că de la o fermă de 35 de vaci, o gospodărie colectivă poate realiza anual un venit anual de cel puțin 70.000 lei.

Cît privește slaba dezvoltare a creșterii porcilor, aceasta se datorește și faptului că în majoritatea gospodăriilor se oprește numai efectivul matcă și foarte puțin tineret. In loc să fie îngrășat pînă la vîrsta de 7—8 luni, aproape întreg tineretul porcin este valorificat la înțărcare, ceea ce duce la lipsirea gospodăriilor de însemnate venituri bănești.

Am arătat mai sus că producțiile obținute în sectorul zootehnic în numeroase gospodării colective nu ating un nivel corespunzător posibilităților. Producțiile mici se datoresc în cea mai mare parte faptului că nu s-a dat atenția cuvenită îngrijirii, hrănirii și organizării în cele mai bune condiții a reproducției. In multe locuri ca, de pildă, la gospodăria colectivă „16 Februarie" din comuna Bereștii de Sus, hrănirea vacilor s-a făcut la voia întîmplării (nu pe baza unor rații dinainte stabilite), aproape numai cu furaje grosiere și acestea nepreparate. Slaba productivitate a animalelor este și o urmare a faptului că numeroase gospodării colective au destinat pentru cultura furajelor suprafețe destul de mici sau au cultivat plante furajere cu valoare nutritivă scăzută (dughie etc).

La aceasta se poate adăuga și lipsa unor adăposturi corespunzătoare. Multe gospodării colective n-au știut și nici n-au fost îndrumate să folosească la ridicarea construcțiilor materiale ieftine care se găsesc pe plan local : piatră, stuf, etc. Astfel, gospodăria colectivă din comuna Rogojeni, raionul Berești, deși are la îndemînă stuf și papură din belșug a așteptat vreme de aproape doi ani țigla planificată din alte regiuni pentru acoperirea unui grajd.

Ce anume au de făcut gospodăriile colective din cuprinsul regiunii Galați pentru a obține rezultate mai bune decît pînă acum în dezvoltarea creșterii animalelor ?

In cadrul consfătuirii s-a arătat că în gospodăriile colective, îndeosebi în cele din preajma orașelor și centrelor muncitorești, dezvoltarea fermelor de vaci este mai necesară și mai rentabilă decît a altor specii de animale. Dînd atenția cuvenită sporirii efectivului de vaci, gospodăriile colective trebuie să se îngrijească însă în măsură mai mare decît pînă acum de ridicarea productivității animalelor. La aceasta se poate ajunge prin creșterea unor animale din rasele care se comportă cel mai bine în condițiile locale (pentru raioanele Brăila, Călmățui, Filimon Sîrbu — rasa roșie, pentru raioanele Focșani, Vrancea și Panciu — rasa brună, iar în nordul raioanelor Berești și Tecuci — rasa sură de stepă), prin mai buna organizare a muncii la ferme etc.

Și creșterea porcilor trebuie să constituie o preocupare de seamă a gospodăriilor colective din regiune. Pentru toate gospodăriile colective din regiune se recomandă rasa marele alb, cu excepția celor din comunele limitrofe bălților Dunării unde e bine să se crească porci din rasa mangalița. Pentru ca creșterea porcilor să devină și mai rentabilă, gospodăriile colective trebuie să folosească în mai mare măsură în hrana acestor animale masa verde, înlocuind chiar concentratele cu acest furaj.

Mărirea efectivului de animale și îmbunătățirea productivității lor depind însă în cea mai mare măsură de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare. Mai important în această privință este să se îmbunătățească agrotehnica folosită la cultura plantelor furajere în așa fel încît să se obțină producții cît mai mari la hectar, să se extindă culturile furajere ce dau producții mari, ca, de pildă, porumbul, lucerna, pepenii, dovlecii, sfecla furajeră etc.

Insemnări dintr-un sat bulgar

Recentul comunicat asupra rezultatelor îndeplinirii planului de stat al economiei naționale a R.P. Bulgaria pe anul 1956 arată printre altele că în țara vecină și prietenă de la sudul Dunării, gospodăriile agricole cooperative de muncă dețin 78% din pămînturi, iar aproximativ 3/4 din produsele agricole au provenit în 1956 din sectorul socialist.

Publicăm mai jos cîteva aspecte din viața membrilor cooperativei agricole din satul Petirci, una din cele 3.188 gospodării agricole cooperative de muncă, care funcționează pe întreg cuprinsul Bulgariei.

— Bucuroși de oaspeți?...

Gazda, un om scund și îndesat, cu obrajii roșii, plin de sănătate, cu părul albit de zăpada celor peste 50 de ierni trăite, ne zîmbește atît de prietenos încît răspunsul se înțelege fără vorbe.

Boian Naidenov — acesta e numele gazdei noastre — și „babușca" lui ne îmbie să luăm loc în jurul mesei ovale din sufrageria modern mobilată (ca și dormitorul dealtfel).

Camera se umple repede de oaspeți. O vecină a venit să ceară o sită, un prieten să-l întrebe cum o duce cu sănătatea (acum cîteva luni a fost operat), altul a venit așa ca între vecini. Adevărul este că (și aici gazda îmi șoptește conspirativ la ureche) oamenii au venit de fapt pentru că au auzit că are oaspeți din Romînia.

In casă e cald, plăcut, iar oamenii sînt atît de dornici să afle cît mai multe despre viața țăranilor din Romînia încît uităm repede vremea rea de afară.

Ognian Hristo Zarev, simpaticul vicepreședinte al gospodăriei agricole cooperative de muncă din Petirci, un uriaș cu o față blîndă de copil, cu care am vizitat fermele și magazinul cooperativei din sat și care ne-a adus aici, ridică primul paharul cu șlivova (țuică de prune bulgărească) în cinstea colectiviștilor din Romînia și a tuturor prietenilor romîni pe care „speră ca într-un viitor apropiat să-i cunoască personal".

Discuția noastră se încinge. Și unii și alții uităm că vorbim prin intermediul unui traducător. Și din discuție, se înfiripă în imagini viața din ultimii ani a satului Petirci, un sat obișnuit situat nu departe de Sofia, capitala Bulgariei.

...Privesc cu atenție fețele lor vesele. Oamenii aceștia care acum vorbesc molcom despre munca lor, despre însămînțările de primăvară, care bat la ușă, au dat mult de furcă ocupanților fasciști în timpul ultimului război (mulți locuitori din sat au fost partizani).

După eliberare (9 septembrie 1944) un an de zile comuniștii din Petirci n-au știut ce-i odihna, s-au considerat mobilizați ca și în anii grei cînd luptau ca partizani. Oamenii din sat trebuiau convinși că unirea face puterea nu numai în lupta împotriva dușmanului ci și lupta împotriva sărăciei.

— Atunci nu-l vedeam cu zilele pe Ognian — își amintește nevasta vicepreședintelui cooperativei.

In toamna lui 1945, jumătate din sat, 220 de familii s-au înscris în cooperativa agricolă de producție iar după 5 ani, în 1950, restul satului. Doar 13 familii pe care adunarea generală nu le-a primit mai rămăseseră în afara cooperativei. Anul trecut, au fost primite și ele.

La început, pentru fiecare decar (0,10 ha.) de pămînt adus în cooperativă, omul primea la împărțirea veniturilor valoarea a trei zile-muncă. Asta l-a atras în cooperativă pe gospodarii cu pămînt mult dintre care unii cu cîte 250 decari.

In 1951, cînd tot satul era de acum cooperativizat, adunarea generală a hotărît să reducă renta pentru pămînt de la trei zile-muncă pentru un decar, la o zi. Rezultatul acestei măsuri n-a întîrziat să se arate...

Traian Dolcev, șef de echipă la culturile furajere care ne-a povestit toate acestea, zîmbește pe sub mustață:

— Ehei, mulți cooperatori au început atunci să lucreze mai bine și cooperativa s-a dezvoltat simțitor. S-au dezvoltat îndeosebi ferma de vaci, crescătoriile de porci și cai, de oi și găini, care aduc cooperativei cele mai mari venituri.

Traian Dolcev nu vorbește nimic despre el. De la alți membri ai cooperativei aflu că echipa condusă de el a scos o recoltă de 100.000 kg. de sfeclă la hectar și acum doi ani, și anul trecut.

Boian Naidenov, gazda noastră, face parte din cei ce au intrat în cooperativă în 1950 și nu poate să-și ierte nici azi că a pierdut, după expresia lui proprie, „5 ani de viață fără rost", pentru că n-a intrat în cooperativă de la început.

— Cooperativa agricolă a schimbat complet viața oamenilor, se înflăcărează el. In primul rînd, începe el să socotească îndoind degetele mîinii noduroase și bătucite: mecanizarea, o viață mai ușoară — al doilea, venituri mari, îndeosebi de la creșterea vitelor.

Intr-adevăr, cooperativa agricolă din Petirci are pe lîngă magazinul din sat, care aprovizionează pe săteni cu toate produsele necesare, 2 magazine ale sale în Sofia, prin care desface surplusurile de produse lactate, carne, ouă, zarzavaturi, zahăr...

— Zahăr? — m-am mirat eu. Da, zahăr. Pentru culturile sale de sfeclă de zahăr, cooperativa primește de la stat zahăr. Parte din el se dă oamenilor la zile-muncă, parte se pune în vînzare la magazinul din sat iar surplusul... îl vinde la oraș.

— Al treilea, continuă Boian Naidenov, și cel mai important punct, care cuprinde de fapt pe toate, e că trăim omenește.

Da! Trăiesc omenește în case noi, spațioase, confortabile, frumos mobilate nu numai Boian Naidenov, Mladen Jalev Tascov, Traian Dolcev Tencov, ci majoritatea membrilor cooperativei din Petirci, chiar și cele 30 de familii venite în 1950—1951 din munții Balcani, care n-au avut la început nimic în afara brațelor de muncă. De fapt în ultimii 10 ani, satul Petirci s-a reconstruit din nou. Multe case sînt cu zidăria încă la roșu.

Cooperativa are o brigadă de constructori, care lucrează tot pentru zile-muncă. Membrii cooperativei își cumpără toate materialele (și aici se bucură din plin de sprijinul cooperativei) iar brigada mai sus amintită le construiește casa. Prețul construcției e în medie de 150 zile-muncă (pentru o suprafață de 80 m. pătrați) și cel ce-și construiește casă poate să le plătească în decurs de cîțiva ani.

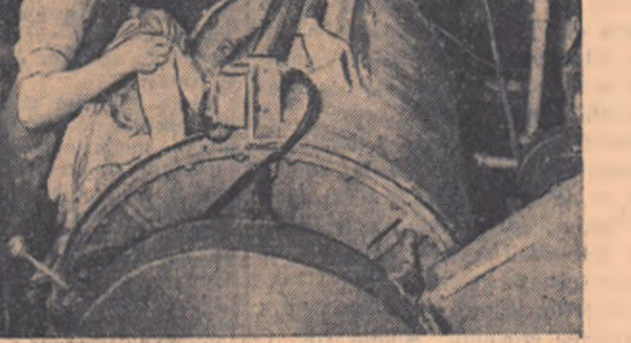
...Am plecat din Petirci pe înserate. Pînza întunecoasă a nopții care se lăsa tot mai jos era străpunsă de sutele de luminițe ale becurilor electrice care luminează satul.

Sistemul de lacuri de acumulare construit în ultimii ani pe valea rîului Istra, a făcut ca lampa lui Ilici să se aprindă în satele din jurul Sofiei pe o rază întinsă.

La orizont se zăreau luminile Sofiei, asemenea unui roi de licurici grămădiți la poalele muntelui Vitoșa care străjuiește ca un uriaș orașul.

MARIA SAVIN

Din R. D. Germană

Organele de stat din R.D. Germană în colaborare cu sindicatele asigură tuturor lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat condiții tot mai bune de muncă și de trai. Astfel, în numeroase gospodării de stat au fost înființate ateliere speciale pentru deservirea salariaților. In fotografie: aspecte din spălătoria modernă a gospodăriei agricole de stat din Trinum, raionul Kothen, unde se spală rufele salariaților.

DE PESTE HOTARE

C. C. al P.C.U.S. a luat importante hotărîri pentru continua dezvoltare a economiei sovietice

In zilele de 13 și 14 februarie a avut loc la Moscova o plenară a C.C. al P.C.U.S. Plenara, după ce a ascultat și a examinat raportul lui N. S. Hrușciov, a luat o serie de hotărîri importante pentru dezvoltarea economiei sovietice.

Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice s-a ocupat în primul rînd de problemele îmbunătățirii conducerii în industrie și în construcții. Plenara a hotărît să supună aceste probleme spre examinare Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In urma hotărîrilor acestei plenare, se vor lua și o serie de măsuri pentru îmbunătățirea activității de planificare a economiei sovietice. Ramurile industriale vor fi dezvoltate în fiecare republică și în fiecare regiune, ținîndu-se seama mai mult ca pînă acum de condițiile locale.

Se știe că guvernul sovietic tinde să introducă și să aplice tehnica cea mai înaintată, în industrie ca și în agricultură. In acest scop, pe lîngă guvernul sovietic va lua ființă și un organ special care va urmări dezvoltarea tehnicii în țară ca și în străinătate.

Aplicarea hotărîrilor luate de plenara C.C. al P.C.U.S. va asigura o mai rapidă dezvoltare a economiei sovietice, va contribui la obținerea unor succese și mai mari în opera de construire a comunismului.

Reprezentanții tuturor țărilor din O.N.U. cer rezolvarea pașnică și democratică a problemei algeriene

Anul acesta, Organizația Națiunilor Unite a luat în discuție pentru a doua oară problema algeriană. In 1956, ca și în 1957, discutarea problemei algeriene la O.N.U. a decurs foarte nefavorabil pentru colonialiștii francezi. La ședințele Comitetului Politic ca și ale Adunării Generale a O.N.U., reprezentanții a zeci de state au condamnat măsurile prin care guvernanții francezi caută să înăbușe în sînge lupta pentru independență a poporului algerian. Cu tot sprijinul S.U.A. și al altor puteri imperialiste din apus, guvernul francez s-a găsit într-o situație grea. Majoritatea delegațiilor, între care reprezentanții Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară, al 18 țări din Asia și Africa etc., au propus ca Organizația Națiunilor Unite să ceară rezolvarea problemei algeriene pe calea tratativelor, prin recunoașterea dreptului la autodeterminare a poporului algerian.

La 15 februarie a.c. Adunarea Generală a O.N.U. a aprobat în unanimitate (Franța nu a luat parte la vot) o rezoluție care exprimă voința popoarelor lumii. Adunarea Generală a O.N.U. își exprimă în această rezoluție speranța ca vărsarea de sînge din Algeria va înceta, iar problema algeriană va fi rezolvată pe o cale justă, pașnică și democratică.

Poporul Iordaniei a obținut lichidarea tratatului înrobitor anglo-iordanian

Zilele acestea au fost adevărate zile de sărbătoare pentru poporul iordanian. După o luptă îndelungată, poporul și guvernul Iordaniei au obținut la tratativele de la Amman lichidarea tratatului înrobitor anglo-iordanian.

După aprobarea acestei înțelegeri de către guvernele Angliei și Iordaniei, valabilitatea tratatului anglo-iordanian va înceta în ziua de 1 aprilie 1957. Intr-o perioadă scurtă (cel tîrziu pînă la 1 octombrie 1957), Anglia își va lichida bazele militare din Iordania și își va retrage trupele de pe teritoriul acestei țări. De acum înainte, Iordania va primi din partea Egiptului, Siriei și Arabiei Saudite un ajutor anual de 33.000.000 de dolari.

Poporul Iordaniei ca și popoarele tuturor celorlalte țări arabe salută cu bucurie vestea lichidării tratatului anglo-iordanian, eveniment care va contribui la întărirea independenței și suveranității naționale a Iordaniei.

NOTĂ

„O viață de cîine"

Cîinii au devenit animalele favorite ale înaltelor doamne din societatea americană. Nici una din soțiile sau fiicele marilor milionari din S.U.A. nu se simte deloc jignită dacă nu îi vei admira o nouă toaletă, în schimb se va supăra foc dacă nu vei spune un cuvînt bun despre noua coafură a cățelului. Pentru nevinovatele jigodii au apărut în S.U.A. servicii speciale de frizerie, ba chiar și fabrici de conserve.

De curînd, o casă specializată, de pe cea de-a 57-a stradă din New York a expus mantale de ploaie cu capișon din materie plastică și cu garnituri de fetru colorat pentru uzul cîinilor. Dacă animalului îi place să lenevească după baie, aceeași firmă oferă halate de casă de toate culorile cu cordoane albe de mătase. Un alt specialist oferă nișă-apartament din lemn de nuc lustruit, cu pat cu coloane și saltea cadrilată în roșu și alb. In ultimul timp aflăm că în S.U.A au apărut și „pilule de fericire" pentru cîini.

După cum se vede expresia „o viață de cîine" și-a pierdut semnificația în S.U.A. Multe familii nevoiașe de americani nu reușesc să cîștige nici pe departe ceea ce milionarul cheltuiește pentru animalele favorite. De pildă, cele 800.000 de familii și 595.000 persoane fără familie din statul New York au un venit sub minimum de trai calculat de autoritățile americane.

Societățile capitaliste străine dețin poziții puternice în agricultura Braziliei

Forțele progresiste din Brazilia au publicat în presă date despre rolul societăților capitaliste americane și engleze în agricultura Braziliei. După cum rezultă din aceste date, 3 mari societăți capitaliste americane și una engleză stăpînesc în Brazilia 471,6 mii de hectare și sute de mii de vite. Monopolurile străine dispun și de numeroase abatoare bine utilate. Deținînd poziții puternice în agricultură și industrie, societățile capitaliste străine ruinează prin diferite mijloace pe crescătorii de vite.

Congresul crescătorilor de vite care a avut loc recent în orașul Bareitos s-a pronunțat împotriva activității societăților capitaliste străine în agricultură.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

„Cupa ziarului AGRICULTURA NOUĂ"

Tineri și tinere de la sate!

Participați în număr cît mai mare la Spartachiada de iarnă a tineretului!

Străduiți-vă să obțineți rezultate cît mai valoroase la toate probele pentru a vă putea număra astfel printre sportivii fruntași, premiați de ziarul AGRICULTURA NOUA cu echipament și materiale sportive!

Activiști ai Consiliilor regionale și raionale ai Asociației „Recolta" mobilizați un număr cît mai mare de tineri țărani muncitori la Spartachiada de iarnă a tineretului! Ziarul Agricultura Nouă oferă o cupă Consiliului regional și un fanion Consiliului raional al Asociației „Recolta" care vor obține cele mai bune rezultate în această acțiune.

Spartachiada de iarnă a tineretului

• Comisia regională Bacău de organizare a Spartachiadei de iarnă, ajutată de organele C.C.F.S., U.T.M. și A.V.S.A.P., a reușit să organizeze în așa fel întrecerile, încît toate probele au putut începe la datele fixate de regulament. Totodată, s-au luat măsuri ca pe plan local să se confecționeze 150 de perechi de schiuri, 180 de săniuțe, 140 de șahuri și să se procure 5 mese de tenis de masă.

O activitate rodnică duce centrul nr. 2 de schi din raionul Moinești, care a antrenat peste 480 de tineri în cadrul Spartachiadei. Timpul favorabil a permis participarea unui număr de 126 concurenți la proba de schi.

Pe întreaga regiune au fost mobilizați în cadrul întrecerilor peste 33.680 de tineri, depășindu-se astfel cifra de 30.000 de participanți planificată de consiliul regional.

Numărul cel mai mare de participanți s-a înregistrat la următoarele probe: șah 7.969, gimnastică 3.475 și săniuțe 4.826.

• Pe șantierul de la Năvodari din regiunea Constanța lucrează mai ales tineri. Cei mai mulți dintre ei sînt veniți de la sate și locuiesc în apropierea fabricii, într-o tabără special amenajată în acest scop. Prin grija organizației de bază U.T.M. și a comitetului sindical, tinerii din această tabără își petrec timpul liber într-un chip foarte plăcut și instructiv. Sînt obișnuite acum în viața taberei serile literare, horele tineretului și alte manifestări de acest gen. O deosebită atenție a fost acordată în iarna aceasta și organizării Spartachiadei tineretului. Acest lucru e dovedit de numărul mare de participanți înscriși la cele două probe, 107 la șah și 67 la trîntă.

Proba de șah s-a desfășurat sub supravegherea unei comisii, în trei etape și la șase mese deodată. Rezultatul? Dumitru Toma, Ion Comănaru și Ion Izdrăilă s-au clasat pe primele trei locuri.

O mare vîlvă a produs pe șantier desfășurarea probei de trîntă. E de ajuns să arătăm că la ea au participat peste 800 de spectatori, care au răsplătit cu vii aplauze pe învingători. Au cîștigat locul de frunte în cele patru serii: Grigore Gheorghiță, Nicolaie Raitu, Gheorghe Babonea și Gheorghe Crăciunescu.

G. L.

Buletin meteorologic pentru zilele de 19, 20 și 21 februarie

Vremea rămîne în general călduroasă cu cer noros la începutul intervalului cînd vor cădea ploi mai abundente în jumătatea de nord-vest a țării, apoi cer variabil mai mult senin.

Vîntul va sufla moderat din sectorul sud-vest. Temperatura în ușoară creștere.

Minimele vor fi cuprinse între minus 3 grade și plus 6 grade, iar maximele între plus 3 grade și plus 15 grade. Local ceață.

Mari posibilități de sporire a producției de porumb

(Urmare din pag. 1)

obținut după 12-13 ani de cercetări minuțioase, pot avea însușiri cu mult superioare soiurilor de porumb.

Cultura hibrizilor dubli importați la noi în anul 1956 ne-a dovedit productivitatea superioară a acestora față de soiurile noastre. Sporurile obținute la noi prin cultura hibrizilor dubli de porumb variază între 500-2000 kg boabe la hectar. Un calcul economic simplu ne arată cu prisosință ce înseamnează pentru economia noastră națională asemenea sporuri în cultura porumbului. Dacă socotim sporul minim de 500 kg boabe la ha, numai pe suprafața de 3 milioane ha cultivate cu porumb (în realitate cultivăm cam 3,5 milioane ha iar în anul 1960 vom cultiva 4 milioane ha), rezultă un spor de un miliard cinci sute de milioane kg porumb boabe, sau 1.500.000 de tone, adică 150.000 de vagoane de porumb. Cu acest spor se pot obține 300.000 de tone sau 30.000 de vagoane carne.

Țările care și-au creat hibrizi dubli valoroși de porumb (Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii de Nord) înregistrează progrese nemaiîntîlnite în cultura porumbului. Pe această linie noi am rămas în urmă. Nu avem încă în producție hibrizi proprii între linii consangvinizate.

Importul continuu de sămînță hibridă ne-ar costa prea scump. Pe de altă parte hibrizii importați nu se potrivesc în toate regiunile în țara noastră. Prin crearea de linii consangvinizate în principalele regiuni de cultură a porumbului la noi s-ar ajunge la obținerea de hibrizi dubli cu însușiri superioare. Intr-un viitor apropiat trebuie să ajungem și noi ca sămînța valoroasă de porumb hibrid să fie sarcină numai pentru anumite unități agricole socialiste. Importanța culturii porumbului la noi și rămînerea ei în urmă față de progresele la care s-a ajuns în alte țări, au impus înființarea unui institut special de cercetări pentru cultura porumbului.

INTREBARE: Care sînt în linii mari preocupările ce vor sta la baza muncii de cercetare în cadrul Institutului de cercetări pentru cultura porumbului?

RASPUNS: Intreaga activitate a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului se va desfășura pe linia promovării acestei culturi și a obținerii de producții sporite.

In acest scop, Institutul de cercetări pentru cultura porumbului urmărește:

a) Să creeze linii consangvinizate valoroase din soiurile și populațiile locale și să obțină hibrizi simpli și dubli de porumb de mare productivitate și de calitate superioară. Acești hibrizi simpli și dubli de porumb trebuie să fie timpurii, rezistenți la cădere, la secetă, la temperaturi scăzute, la boli și dăunători. Ei trebuie să corespundă diferitelor zone naturale de cultură a porumbului din țara noastră.

b) Să înmulțească izolat liniile consangvinizate cu însușiri superioare ce vor servi la producerea de hibrizi valoroși.

c) Să determine prin experiențe de culturi comparative valoarea hibrizilor produși, să raioneze și să introducă în cultură hibrizii cei mai productivi.

d) Să îndrumeze și să controleze producerea seminței hibride de porumb în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole colective.

e) Să asigure prin colaborare cu gospodăriile de stat, păstrarea în cultură a soiurilor noastre de porumb și să continue ameliorarea acestora. Soiurile noastre autohtone de porumb urmează să reprezinte continuu pepinierele de unde se vor extrage plantele cele mai valoroase care prin procesul de consangvinizare urmează să stea la baza creării hibrizilor dubli.

Experiențele sovietice arată că hibrizii dubli de porumb sînt elemente ale agrotehnicii superioare. Productivitatea mare a acestora este asigurată numai în condiții de cultură rațională. Pe această linie Institutul de cercetări pentru cultura porumbului are sarcina să elaboreze agrotehnica porumbului hibrid în vederea obținerii de recolte bogate stabile. In acest scop se va preciza locul porumbului în asolament în condițiile noastre economice și în diferitele regiuni pedoclimatice. Prin experiențe de lucrări culturale, se vor preciza diferențiat pe regiuni pedoclimatice, cele mai potrivite metode de pregătire a terenului. Se va stabili pentru fiecare regiune cum este mai bine să se lucreze solul vara, toamna, primăvara și la semănat. Pe cale experimentală se va determina eficiența îngrășămintelor minerale și organice aplicate în doze diferite, singure și combinate. Se va stabili sistemul cel mai economic la îngrășarea de bază, la îngrășarea o dată cu semănatul și la îngrășarea în timpul vegetației. Tot pe cale experimentală se va elabora cele mai bune metode și cele mai potrivite distanțe de semănat.

Cultura irigată a porumbului în regiunile noastre cu precipitații neîndestulătoare este de asemenea în preocupările noului institut. In cadrul culturii irigate a porumbului institutul are sarcina să creeze hibrizi dubli în condiții de irigație care prin productivitatea lor mare să asigure amortizarea într-un timp scurt a cheltuielilor de amenajare a terenului și de aducțiune a apei. De asemenea urmează să determine agrotehnica diferențiată în condiții de irigare.

In ceea ce privește protecția plantelor, institutul urmărește identificarea, studierea și combaterea dăunătorilor porumbului. Secția de protecția plantelor va urmări prin infecții artificiale felul cum liniile pure și hibrizii dubli creați se comportă la diferiți dăunători.

Pe linie de mecanizare, se vor urmări procesele de mecanizare a culturii porumbului și se vor elabora adoptările cele mai corespunzătoare. Pentru adîncirea cercetărilor în experiențele de ameliorare și în experiențele agrotehnice, institutul are o secție de fiziologie, biochimie și microbiologie.

Secția economică din institut va studia aspectele organizatorice și economice ale culturii porumbului cu multiplele sale întrebuințări, ca aliment în hrana omului, ca nutreț pentru animale și ca materie primă pentru industrie.

Ca principiu de bază, munca de cercetare a personalului științific din institut va fi orientată în adîncirea problemelor de ameliorare și agrotehnică a culturii porumbului în țara noastră.

INTREBARE: Cum se va desfășura activitatea de cercetare și de producție a institutului?

RASPUNS: Institutul de cercetări pentru cultura porumbului își va desfășura activitatea sa de cercetare la Baza experimentală de la Fundulea, raionul Brănești, regiunea București și la cele 5 stațiuni experimentale de cultura porumbului: Săftica-București, Turda-Cluj, Ceala-Timișoara, Simnic-Craiova și Podul Iloaiei-Iași. Atît baza experimentală a institutului cît și stațiunile sale experimentale își vor extinde activitatea de cercetare în puncte de sprijin cu condiții deosebite pentru cultura porumbului.

Baza experimentală și stațiunile experimentale pentru cultura porumbului au cîte două sectoare: unul de cercetare și altul de producție, strîns legate între ele. Rezultatele obținute pe cale experimentală sînt verificate mai întîi în cultura mare a sectorului de producție. Strînsa colaborare dintre sectorul de cercetare și cel de producție va permite ca atît baza cît și stațiunile institutului să realizeze progrese importante și să obțină producții record.

INTREBARE: In ce măsură va sprijini institutul gospodăriile de stat și gospodăriile agricole colective producătoare de sămînță hibridă de porumb?

RASPUNS: Institutul va colabora cu mai multe categorii de gospodării agricole socialiste. Va colabora astfel, cu gospodăriile de stat care vor primi sarcina să cultive un singur soi autohton de porumb. Pentru a păstra puritatea soiurilor de porumb existente la noi, se va repartiza în fiecare regiune, la o gospodărie, solul specific acelei regiuni. Spre exemplu, pentru Dobrogea, o gospodărie agricolă de stat va cultiva tot timpul numai porumb dobrogean.

Prin îndrumare și control la fața locului, institutul va sprijini aceste gospodării în munca de ameliorare în masă și individuală a soiului respectiv. Păstrarea soiurilor autohtone și ameliorarea acestora este necesară în vederea extragerii de plante elite care sînt supuse procesului de consangvinizare pentru producerea de hibrizi între linii pure.

Pentru obținerea de hibrizi dubli de porumb, institutul colaborează cu un grup mai mare de gospodării agricole de stat și colective. Aceste gospodării primesc sămînța de hibrizi simpli de la gospodăriile amintite mai sus. Institutul trimite acestor unități instrucțiuni complete asupra schemei de hibridare, modului de semănat, lucrărilor agrotehnice, sistemului de îngrășare și asupra modului de organizare a muncii de hibridare. Prin personalul său științific, institutul controlează și îndrumează munca pe teren în gospodăriile agricole socialiste, care au sarcina să producă sămînță de hibrizi dubli de porumb.

In afară de aceste unități agricole socialiste, institutul mai colaborează și cu altele, unde are puncte de sprijin. Colaborarea cu gospodăriile agricole unde se înființează puncte de sprijin decurge potrivit unei convenții încheiate între părțile interesate.

Pentru asigurarea bunului mers în procesul producerii de sămînță de hibrizi simpli și dubli în unitățile agricole socialiste, institutul va ține anual cursuri de calificare cu inginerii agronomi care au răspunderea acestei munci.

INTREBARE: Ce-și propune institutul să realizeze în acest an?

RASPUNS: Ca în oricare început, se vor ivi greutăți. Cu sprijinul partidului și guvernului însă, și prin munca neprecupețită a celor chemați să activeze în cadrul acestui institut, greutățile vor fi învinse.

In primul an de existență a acestui institut stau sarcini organizatorice, de dotare, de producție și de cercetare.

Pe linie organizatorică, institutul urmează să-și facă organizarea teritoriului la fiecare unitate ce-i aparține.

Pe linie de dotare trebuie să asigure minimum de clădiri, de utilaj și aparatură pentru unitățile proprii.

Pe linie de producție trebuie să restructureze planurile de producție existente și să întocmească planuri noi de producție în fiecare unitate. Pe linie de cercetare va căuta să asigure culturi de sortimente cît mai bogate de porumb. Să asigure înmulțirea liniilor pure de care dispune. Să execute cît mai multe autopolenizări. Să facă izolări de plante în vederea consangvinizării lor. Se va produce sămînță elită din soiurile și populațiile valoroase. Va produce mari cantități de sămînță de hibrizi dubli prin încrucișare.

Toate aceste experiențe se vor executa în cadrul unor asolamente reale, cerute de viață (grîu, porumb etc).

In cadrul problemelor agrotehnice se vor iniția o serie de experiențe cu metode de pregătire a terenului primăvara pentru porumb, cu îngrășăminte înainte de semănat, la semănat și în timpul vegetației: cu metode de însămînțat porumbul și cu distanțe între rînduri și între plante pe rînd și experiențe cu lucrări de îngrijire a porumbului. In condiții de cultură irigată a porumbului se va urmări influența regimului de irigație, influența îngrășămintelor minerale și distanței de semănat.

Pe linie de protecția plantelor se va lucra la intensificarea și studierea dăunătorilor culturii porumbului.

Pe linie de mecanizare se va cerceta calitatea și cantitatea lucrului în condiții variate a o serie de mașini noi pentru cultura porumbului.

Pe linie de fiziologie, biochimie și microbiologie, în măsura posibilităților, se va activa în cadrul temelor de ameliorare și agrotehnică.

Pe linie economică se va contribui la organizarea bazei și stațiunilor experimentale și se va cerceta aspectul economic din sectorul de producție și de cercetare a fiecărei unități.

Pînă la crearea de laboratoare proprii, cercetările de laborator se vor executa în cadrul institutelor de învățămînt agricol superior.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"